

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง
STUDENTS MOTIVATION FOR STUDYING IN DIPLOMA OF VOCATIONAL
EDUCATION IN THE FIELD OF AUTO-MECHANIC EASTERN
AND CENTRAL REGION COLLEGES

นายวินัย สิงหนนท์
MR. WINAI SINGHANON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารวิชาชีพศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2539

ISBN 974-621-496-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 27145

วัน, เดือน, ปี 11 ก.พ 2540

สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หากมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**STUDENTS MOTIVATION FOR STUDYING IN DIPLOMA OF VOCATIONAL
EDUCATION IN THE FIELD OF AUTO-MECHANIC EASTERN
AND CENTRAL REGION COLLEGES**

**A THESIS SUMMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATION ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LABDKRABANG**

1996

ISBN 974-621-496-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
นักศึกษา	ชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	นายวินัย สิงหนนท์ -
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์
ระดับการศึกษา	ดร.คทา ชื่นตา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง 2539

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ใช้เทคนิคการสำรวจเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในด้านการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง ด้านสภาพการทำงานในอนาคตและทุนทรัพย์ในการเข้าศึกษาต่อ (2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งจำแนกตามตัวแปร ด้านอายุคะแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิลำเนา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง 10 แห่ง ในปีการศึกษา 2537 จำนวนทั้งสิ้น 800 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎี บทความ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.82

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ เพื่อบรรยายสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้บรรยายระดับคะแนนของแรงจูงใจในการศึกษาด้วย และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระของนักศึกษา จากการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษากลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระดับสูงเพราะความมุ่งหวังต่อสภาพการทำงานในอนาคตต่อนอกจากนั้นก็มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ซึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ คุณลักษณะของวิทยาลัย ความมุ่งมั่นของตนเอง การสนับสนุนจากผู้อื่น และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

2. นักศึกษากลุ่มที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระดับสูงเพราะความมุ่งมั่นต่อสภาพการทำงานในอนาคตนอกจากนั้นมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งมั่นของตนเอง และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

3. นักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 มีแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระดับสูงเพราะความมุ่งมั่นต่อสภาพการทำงานในอนาคตนอกจากนั้นมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือคุณลักษณะของวิทยาลัย ความมุ่งมั่นของตนเอง การสนับสนุนจากผู้อื่น และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

4. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในระดับสูง เพราะความมุ่งมั่นต่อสภาพการทำงานในอนาคตนอกจากนั้นมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือคุณลักษณะของวิทยาลัย ความมุ่งมั่นของตนเอง การสนับสนุนจากผู้อื่น และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

5. นักศึกษากลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง มีแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระดับสูง เพราะความมุ่งมั่นต่อสภาพการทำงานในอนาคตนอกจากนั้นมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือคุณลักษณะของวิทยาลัย ความมุ่งมั่นของตนเอง การสนับสนุนจากผู้อื่น และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

6. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมือง มีแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระดับสูงเพราะความมุ่งมั่นต่อสภาพการทำงานในอนาคตนอกจากนั้นมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือคุณลักษณะของวิทยาลัย ความมุ่งมั่นของตนเอง การสนับสนุนจากผู้อื่น และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

7. การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่นของตนเอง ด้านสภาพการทำงานในอนาคต และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อซึ่งจำแนกตามกลุ่มอายุ กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม และกลุ่มภูมิลำเนา ปรากฏว่าผลที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักศึกษากลุ่มที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองเท่านั้นที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เกี่ยวกับด้านทุนทรัพย์เพื่อการศึกษาต่อ

Thesis Title Students Motivation for Studying in Diploma of Vocational Education
in the Field of Auto-Mechanic Eastern and Central Region-Colleges
Student Mr.Winai Singhanon
Thesis Advisor Assoc.Prof.Dr.Preeyapom Wonganutrohnd .
Thesis Co-advisor Dr.Kata Choenta
Level of Study Master of Industrial Education in Vocational Administration
Department Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology
Ladkrabang
Year 1996

ABSTRACT

The purposes of this survey study were (1) determine the students motivation for continued study in Auto-Mechanics Diploma programme in terms of institution characteristics, personal, promotion, self-experience, further employment condition, and education expenditure extremely. (2) Compression of students motivation in terms of their ages, education, average grade, and their living locally, the sample group student were the 800 diploma students programme in the 10 technical colleges of eastern group on the academic year 1993.

The research instrument used in gathering data was the questionnaire conducted by the researcher from theories, articles documents, textbooks and related studies. Then, the questionnaire was tested to obtain reliability co-efficient at 0.82.

The statistical treatment of the data were the use of frequency and percentage to describe the respondents status. The mean and Standard Deviation were used to describe the level of students motivation scores. The one-way ANOVA (F-test) was used for testing differences between the students motivation scores in terms of their ages, education average grade, and their living locally. The finding indicated that :

1. The students in lower than 18 years old group was higher motivation in term of the further employment condition, but their were moderate motivation in term of institutional characteristics, self-expertness, personal promotion and educational expenditure extremely repectively.

2. The students in more than 18 years old group was higher motivation, interm of the further employment condition, but their were moderrate motivation in term of institutional characteristics, personal promotion, self-expertness and educational expenditure extremely repectively.

3. The students in educational everage grade 2.00-3.00 group was higher motivation, interm of the further employment condition, but their were moderrate motivation in term of institutional characteristics, self-expertness, personal promotion, and educational expenditure extremely repectively.

4. There were no significant differences of the studentsmotivation within the group of ages, everage, and their livinglocally in terms of institutional characteristics, personal promotion, self-expertness, further employment condition, and educational expenditure extremely, but the students group of urban and rural living, was significant difference in term of educational expenditure extremely at 0.05

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีไปได้นั้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน และผู้มีส่วนช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.บริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และดร.คทา ชื่นตา อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด และให้กำลังใจตลอดมา

ขอบพระคุณอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ และตรวจแบบสอบถามและให้คำปรึกษาในการวิจัยครั้งนี้

ขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ผู้บริหาร และครูวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลางที่ให้ความช่วยเหลือ และร่วมมือเป็นอย่างดี และทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ขึ้น

และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน โดยเฉพาะ ดร.ธีรพล เทพหัสติน ณ ออยุธยา และอาจารย์วิทยา โพธิ์สุ ที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จในที่สุด

วินัย สิงหนนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
เชิงอรรถ.....	6
2. ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของแรงจูงใจ.....	7
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	8
ลักษณะแรงจูงใจ.....	9
การสร้างกำลังใจ.....	11
สร้างแรงจูงใจ.....	11
ความเป็นมาของแรงจูงใจในสังคม.....	12
ทฤษฎีแรงจูงใจไปสู่ความสำเร็จของ McClelland.....	15
อิทธิพลของความคาดหวังที่มีต่อกำลังใจการทำงาน.....	16
วิธีการสอบคัดเลือก.....	17
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	21
เชิงอรรถ.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
การดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
วิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์.....	34
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	88
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผลการวิจัย.....	91
การทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	94
สรุปหลักการที่ได้จากการวิจัย.....	101
ข้อเสนอแนะ.....	102
เชิงอรรถ.....	104
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก ก. หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	108
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ของนักศึกษาวิทยาลัย เทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง.....	132
ประวัติผู้เขียน.....	138

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนวิทยาลัยและนักศึกษาทั้งหมดที่ ส่งแบบสอบถาม.....	28
2	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งคืน และได้รับคืน จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3	แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
4	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยา ลัยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี.....	36
5	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี.....	37
6	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเอง ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี.....	38
7	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี.....	39
8	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี.....	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของ นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	41
10	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของ นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	42
11	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเอง ของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	43
12	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต ของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	44
13	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	45
14	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00.....	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

IX
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15	47
<p>แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00.....</p>	
16	48
<p>แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเองของ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00.....</p>	
17	49
<p>แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสถานภาพการทำงานในอนาคต ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00.....</p>	
18	50
<p>แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00.....</p>	
19	51
<p>แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป.....</p>	
20	52
<p>แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป.....</p>	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านความมุ่งมั่นของตนเองของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป.....	53
22	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป.....	54
23	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป.....	55
24	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง.....	56
25	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง.....	57
26	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านความมุ่งมั่นของตนเองของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
27	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง.....	59
28	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง.....	60
29	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษา ที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง.....	61
30	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษา ที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง.....	62
31	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษา ที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง.....	63
32	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง.....	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
33	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง.....	65
34	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย...	66
35	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น.....	67
36	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาในด้านความมั่งหวังของตนเอง....	68
37	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาในด้านสภาพการทำงานในอนาคต	69
38	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ..	70
39	สรุปค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับแรงจูงใจในภาพรวม.....	71
40	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษา ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
41	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	73
42	เปรียบเทียบแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	74
43	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	75
44	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป.....	76
45	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00.....	77
46	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00.....	78
47	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00.....	79
48	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00.....	81
49	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00.....	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
50	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มี ภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง.....	83
51	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนของผู้อื่นของนักศึกษาที่มี ภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง.....	84
52	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มี ภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง.....	85
53	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มี ภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง.....	86
54	เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มี ภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง.....	87

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอาชีวศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทั้งนี้เพราะการอาชีวศึกษามุ่งการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ ทักษะในการทำงาน เจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนมีความสามารถในการจัดการ จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ประเทศไทยจัดอยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา เป้าหมายการพัฒนาคือความมั่นคงจะต้องประกอบด้วย เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี¹

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทต่อการจัดการศึกษาอุตสาหกรรมทุกระดับโดยเฉพาะด้านการอาชีวศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมอาชีวศึกษา ในการจัดการศึกษารวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้น ด้านช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคประกอบด้วยหลายแผนกช่าง สำหรับสาขาวิชาช่างยนต์ในการรับผู้เข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์ ของวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง การที่นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาช่างยนต์ลดลง แต่รถยนต์เป็นปัจจัยที่สำคัญในด้านการคมนาคมและด้านธุรกิจ จึงทำให้การผลิตขยายมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

เหตุผลแรกกรมอาชีวศึกษามีนโยบายในการรับนักศึกษาลดลง เพราะคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานว่ายังมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และหันไปเพิ่มปริมาณรับช่างกล ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ เหตุผลอีกประการหนึ่งคือผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแล้วเข้าสู่ตลาดแรงงาน เช่น โรงงานประกอบรถยนต์ ช่างซ่อมตามอู่บริการต่าง ๆ เมื่อเข้าไปทำงานในสถานประกอบการ ระยะเวลาหนึ่งเกิดความเบื่อหน่ายเพราะไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากมีความรู้ไม่มากพอ การเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานก็ทำได้กลับมามีปัญหาเกิดขึ้นกับสถานประกอบการ รัฐบาลและสถานศึกษาจึงเปิดหลักสูตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อรองรับผู้เข้าศึกษาต่อสามารถประกอบอาชีพหรือเข้าทำงานในสถานประกอบการได้มีความรู้ในระดับสูงขึ้น

แม้ว่าจำนวนการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อของสถานศึกษาลดลงตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษาก็ตาม แต่จำนวนผู้เข้าศึกษาต่อ แต่ละปีมีจำนวนมาก ได้แสดงถึงความกระตือรือร้นที่เข้าศึกษาต่ออย่างต่อเนื่อง

ในการเข้าเรียนต่อของผู้สมัคร ผู้สมัครคาดหวังชื่อเสียง วิชาความรู้ด้านการอาชีพแต่ละปีนักศึกษาที่สอบเข้ามาพบว่า มีพื้นฐานการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน เช่น คะแนนเฉลี่ย 2.00-2.50 ร้อยละ 60 ตั้งแต่ 2.60 ร้อยละ 40 จากสถิติดังกล่าวจะพบว่า มีนักศึกษาสนใจเข้าศึกษาต่อ จากระดับคะแนนเฉลี่ยเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษามีข้อแตกต่างกันมาก และสอบแข่งขันเข้ามาศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิคอัตราสูง จึงน่าจะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของแต่ละบุคคลที่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกไปตามวัยฐานะ และโอกาสรวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน ผู้เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อาจจะเป็นเพื่อการยอมรับของสังคม ซึ่งความต้องการของสังคมที่มีต่ออิทธิพลต่อการเรียนการศึกษาและอนาคตของการเรียนในระดับสูงขึ้น เพื่อความก้าวหน้าของตนเองโดยคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับสูงแล้วคงจะมีงานทำและตำแหน่งในสายงานที่ดียิ่งขึ้น²

ซึ่งผู้วิจัย จึงสนใจที่จะเริ่มวิเคราะห์แรงจูงใจของการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาที่เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ โดยพิจารณาถึงเหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาโดยมีความคาดหวังจากการศึกษาต่อเป็นอย่างไรบ้าง การวิจัยนี้เป็นแนว ในการแนะแนวทางด้านอาชีพ โดยปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาคือแรงจูงใจที่ไฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคนเป็นต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรคฝ่าฟันกระทำการที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจไฝ่สัมฤทธิ์สูง จะบรรลุผลสำเร็จทางการศึกษา และมีความพยายามทางการศึกษาให้ระดับสูงขึ้นไป

บุคคลที่มีแรงจูงใจไฝ่สัมฤทธิ์สูงหรือต่ำ แสดงออกให้เห็นในรูปพฤติกรรมของแต่ละบุคคล Lindgrain กล่าวว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจไฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยาน มีการแข่งขันและมีความพยายามที่จะปรับปรุงตัวเองให้ดียิ่งขึ้น Lindgrain ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจไฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยานสูง
 2. มีความหวังว่าจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้ว่าการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับการโอกาส
 3. มีความพยายามไต่เต้าไปสู่สภาพสังคมสูงขึ้น
 4. มีความอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
 5. เมื่อสิ่งที่กำลังทำอยู่มีอุปสรรค ผู้มีแรงจูงใจไฝ่สัมฤทธิ์พยายามต่อไปจนสำเร็จ
- ดังนั้นผู้มีแรงจูงใจในการศึกษาสูง ก็คือผู้มีแรงจูงใจไฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้ด้วยหลายทัศนะด้วยกัน³

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา ได้กล่าวไว้ว่า

แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัยฐานะและโอกาสในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียน เพราะพ่อแม่ให้เรียนหรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลายและที่กำลังจะเข้าสู่วัยผู้ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่ตอนต้น คืออยู่ระหว่างอายุ 16-25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้จะเริ่มมองเห็นในแนวทางชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้างบางคน อาจจะเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาวะครอบครัวด้านต่าง ๆ ที่เห็นจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองและอาจได้พบปัญหาชีวิตของครอบครัวจากครอบครัวของตนเอง ครอบครัวของเพื่อน ญาติพี่น้องหรือผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียน อาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจเช่นจะเรียนในสาขาที่หางานได้ง่าย มีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนัก และสำคัญคือเป็นงานประเภทที่ตนเองมีใจรักและชอบที่จะทำได้ บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่น มักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่พี่น้องและเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทย ซึ่งจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่ ญาติพี่น้องบางคนมีค่านิยมต่าง ๆ ว่าการเรียนในชั้นสูง ๆ เท่านั้นที่จะทำให้บุตรหลานมีโอกาสได้งานดี ทำงานมีเงินเดือนสูง เป็นเจ้าคนนายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่ วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนในเรื่อง การสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนในระดับสูง ๆ ได้ ก็จำเป็นต้องออกไปประกอบอาชีพช่วย เหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหลังและมีความสนใจจึงกลับเข้ามาเรียนใหม่ในการศึกษาของคนกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือคนรุ่นหลัง นี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ⁴

เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สถานภาพ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค⁵

จากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปเป็นแนวทางในการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ตามตาราง

1. คุณลักษณะของวิทยาลัย หมายถึง เวลาวิธีการปฏิบัติของสถานศึกษาที่ใช้ในการคัดเลือก หรือใช้ในการเรียนการสอน และรวมถึงเกียรติยศชื่อเสียงของสถานศึกษา
2. การสนับสนุนจากผู้อื่น หมายถึง ส่งเสริมทักษะ ชี้นำของบุคคลอื่นที่ทำให้นักเรียนนักศึกษา เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิค
3. ความมุ่งหวังของตนเอง หมายถึง สิ่งที่คาดหมายหรือผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ จากการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิค มีโอกาสได้รับความยอมรับจากสังคมตลอดจนการศึกษาต่อและการทำงานที่ดีกว่าก้าวหน้ากว่าในอนาคต
4. สภาพการทำงานในอนาคต หมายถึง ความสามารถที่จะได้งานทำในตำแหน่งที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษาต่อ หมายถึง รายได้รายรับที่ได้จากผู้สนับสนุนในขณะที่เรียน ทั้งสิ่งของและเงินที่ได้รับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในด้านการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ คือ คุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง สภาพการทำงานในอนาคต ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ แยกตามอายุ คະแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิลำเนา
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ตามตัวแปรด้านอายุ คະแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิลำเนา

สมมติฐานของการวิจัย

แรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษามีความแตกต่างกัน ตามอายุ คະแนนเฉลี่ยสะสมและภูมิลำเนาในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเองสภาพการทำงานในอนาคต และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ในการศึกษาค้นคว้า เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์
2. กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ของวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง จำนวน 10 แห่ง
3. ตัวแปร ได้แก่สภาพการของนักศึกษาเกี่ยวกับ
 - 3.1 อายุ
 - ก. ต่ำกว่า 18 ปี
 - ข. ตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป
 - 3.2 คະแนนเฉลี่ยสะสม
 - ก. คະแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 3.00
 - ข. คະแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00
 - 3.3 ภูมิลำเนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. อยู่ในเขตอำเภอเมือง

ข. นอกเขตอำเภอเมือง

4. ตัวแปรตามได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ

1. คุณลักษณะของวิทยาลัย
2. การสนับสนุนจากผู้อื่น
3. ความมุ่งหวังของตนเอง
4. สภาพการทำงานในอนาคต
5. ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดความหมายของคำหรือข้อความดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการหรือสิ่งเร้าที่ชักนำให้บุคคล ตัดสินใจแสดงพฤติกรรมหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

2. แรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการ หรือสิ่งเร้าที่ชักนำให้นักเรียน นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยเทคนิคของกรมอาชีวศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

2.1 คุณลักษณะของวิทยาลัย หมายถึง เวลา วิธีการปฏิบัติของสถานศึกษาที่ใช้ในการคัดเลือกหรือใช้ในการเรียนการสอน ความพร้อมของสถานศึกษาในด้านอุปกรณ์อาคารสถานที่ บุคลากร และรวมถึงเกียรติยศชื่อเสียง ของสถานศึกษา

2.2 การสนับสนุนจากผู้อื่น หมายถึง ส่งเสริมชักจูง ชี้นำของบุคคลอื่น ที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิค

2.3 ความมุ่งหวังของตนเอง หมายถึง สิ่งที่คาดหมายหรือผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าศึกษาต่อ และการทำงานที่ดีกว่า ก้าวหน้ากว่าในอนาคต

2.4 สภาพการทำงานในอนาคต หมายถึง ความสามารถที่จะได้งานในตำแหน่งที่ต้องการและความก้าวหน้า และพัฒนาในตำแหน่งที่สูงขึ้น

2.5 ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ หมายถึง รายได้รายรับที่ได้จากผู้สนับสนุนในขณะที่เรียน ทั้งสิ่งของและเงินที่ได้รับ

3. คะแนนเฉลี่ยสะสม หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน จากในระเบียน (รป.1) ของนักเรียนนักศึกษา จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานการศึกษาเอกชน, "นโยบายที่ต้องการทบทวน โครงการติดตามผล การช่วยเหลืออุดหนุนโรงเรียนราษฎร์," (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ, 2524)

²ไพฑูริย์ ลินลารัตน์, "การอุดมศึกษาไทย จากอดีตสู่อนาคต," เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525). หน้า14.

³Henry C. Lindgrain, Education Psychology in the Classroom : New York John Willy sons Inc, 1967. p. 232.

⁴ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา, "เรียนเพื่ออะไร," วิทยจารย์ 4: 32-35, ตุลาคม-ธันวาคม 2526.

⁵เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่, "ความต้องการการศึกษาโอกาสและการเลือก," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. (ธันวาคม 2524-มกราคม 2525), หน้า 2-27.

บทที่ 2

ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของแรงจูงใจ และการจูงใจ
2. ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
3. ลักษณะแรงจูงใจ
4. การสร้างกำลังใจให้ทำงานสำเร็จ
5. ความเป็นมาของแรงจูงใจในสังคม
6. ทฤษฎีเร้าอารมณ์ของแอตคินสัน
7. ทฤษฎีแรงจูงใจไปสู่ความสำเร็จ
8. อิทธิพลของความคาดหวังที่มีต่อกำลังใจในการทำงาน

ความหมายของแรงจูงใจและการจูงใจ

นักจิตวิทยาและนักศึกษากิจการของ ไทยและต่างประเทศ ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจหลายทัศนะด้วยกัน เช่น ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้กล่าวว่า "แรงจูงใจหมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม"¹ หรือ สมพงษ์ เกษมสิน กล่าวว่า "แรงจูงใจหมายถึงวิธีการชักนำผู้อื่นให้ตัดสินใจประพฤติปฏิบัติตามวัตถุประสงค์"² หรือ ชาญชัย อินทรประวัติ กล่าวว่า "แรงจูงใจหมายถึง การที่บุคคลหนึ่งหลาย ๆ คน มีความคิดเห็นคล้ายตามกับตน"³

ส่วนบุญโญ สาธร ได้กล่าวว่าแรงจูงใจ เป็นความพยายามอย่างมีระบบของหน่วยงานที่จะลดปัญหาต่าง ๆ ที่เผชิญหน้าบุคลากรบรรจุใหม่ เพื่อให้เขามีความสุข ความพอใจกับงานและตำแหน่งงานของเขา⁴

และธงชัย สันติวงษ์ ได้กล่าวถึง การจูงใจคนทำงานว่า

ผู้บริหารต้องทำการจูงใจให้คนงานทุ่มเทกำลังความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้ การจูงใจจะมีความหมายในการทำงานที่จะได้ผลที่ดีและสูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ประโยชน์ที่จะให้องค์กรสามารถมีข้อได้เปรียบในทางต่าง ๆ จากความมีประสิทธิภาพในการทำงานของคนงานเป้าหมายของการจูงใจ จึงต้องเน้นให้การทำงานของคณงานมีประสิทธิภาพสูงสุดที่จะทำได้⁵

ส่วนนักจิตวิทยาชาวต่างประเทศคือ Gruil Ford Gray ได้กล่าวว่า "แรงจูงใจหมายถึง สิ่งเร้าที่ทำให้ช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์"⁶ และ Good ได้กล่าวว่าแรงจูงใจหมายถึงกระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ⁷

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของงานเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปได้ว่า แรงจูงใจหมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการหรือสิ่งเร้า ที่เป็นเหตุทำให้บุคคลตัดสินใจหรือกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อสนองตอบความต้องการของตน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ที่มีชื่อเสียงได้แก่ทฤษฎีของ Maslow ซึ่งนิยมเรียกว่าทฤษฎีความต้องการของ Maslow เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่ามีมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อบุคคลนั้นยอมแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีก ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะจากต่ำไปหาสูงที่เรียกว่าลำดับขั้นของความสนองแล้วความต้องการขั้นสูงต้องตามมา ลำดับขั้นความต้องการของ Maslow แบ่งเป็น 5 ชั้น ดังนี้คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการ อาหาร น้ำอากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Need) เป็นความต้องการเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัย และมีความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจและอาชีพ
3. ความต้องการทางด้านสังคมและความเป็นเจ้าของ (Social and Belonging Need) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่นและมีความรู้สึกว่าตนเองนั้น เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม มีความต้องการเป็นเพื่อนเช่น การเข้าไปเป็นสมาชิกขององค์การหรือสมาคมต่าง ๆ
4. ความต้องการที่ได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีในสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป
5. ความต้องการที่ได้รับผลสำเร็จดังที่คาดหวังได้ (Self Actuation or Self Realization Need) ความต้องการนี้นับว่าเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันได้⁸

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีอีกทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งขยายความของทฤษฎีของ Maslow ทฤษฎีได้แก่ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของ Vroom ทฤษฎีนี้ได้ศึกษาจิตวิทยาของบุคคลในองค์การพบว่า การที่บุคคลจะทำงานได้ก็ต่อเมื่อจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 ประการได้แก่

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจหรือความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ
3. ผลตอบแทนที่จะได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ความพอใจจากสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้น หากได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น ความพอใจจะลดลง จิตวิทยาของบุคคลในองค์การที่ Vroom ได้ศึกษาว่าเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของบุคคลในองค์การ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom ทฤษฎีดังกล่าว Vroom ได้เสนอไว้ว่า การที่บุคคลจะเลือกตัดสินใจใด ๆ จะต้องอาศัยการพิจารณา 2 ประการคือ

1. พิจารณาถึงคุณค่าของเป้าหมาย
2. พิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของสิ่งที่คาดหวัง

ข้อความทั้ง 2 ประการนี้ เป็นกระบวนการในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลในการที่จะเลือกกระทำหรือเลือกที่จะทำ⁹

ลักษณะแรงจูงใจ

แรงจูงใจของบุคคลแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึงสภาวะของบุคคลที่มีความต้องการและอยากแสดงพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างด้วยเหตุผล และความชอบของตนเองบุคคลที่มีแรงจูงใจภายในนี้จะแสดงพฤติกรรมแบบต่าง ๆ ด้วยความพอใจ และยินดีในงานนักจิตวิทยาเชื่อว่าแรงจูงใจภายในมีความสำคัญกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเองในตัวบุคคลจะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้มากกว่า

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมาย และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลมักจะได้รับการจูงใจจากภายนอกเกือบทั้งสิ้น

ถวิล เกื้อกลางวงศ์ พบว่าลักษณะของแรงจูงใจประกอบด้วย

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ความมั่นคงในรูปจิตสำนึกนั้นเห็นได้จากมนุษย์ต้องการความปลอดภัยจึงต้องมีแรงจูงใจในรูปของสวัสดิการต่างๆ เพื่อให้บุคคลเกิดความมั่นคง ส่วนความสำคัญของจิตใต้สำนึกนั้น ได้พัฒนามาตั้งแต่วัยเด็ก โดยการปฏิบัติสัมพันธ์กับคนใกล้ชิดที่จะทำไห้คนมีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ บุคคลเกือบทุกคนมีแรงจูงใจในด้านความมั่นคงทั้งในใต้สำนึก และจิตใต้สำนึก

2. แรงจูงใจด้านสังคม โดยเหตุที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพื่อที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเสมอไป มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ติดต่อสัมพันธ์กันเพราะต้องการไห้บุคคลอื่นยอมรับและเชื่อถือ

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียง แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากในทุกที่สังคมไทย โดยเฉพาะในสังคมระดับชนชั้นกลาง ชื่อเสียงเป็นสิ่งไม่สัมผัสได้ ความต้องการด้านชื่อเสียง เป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคล บุคคลบางเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตไห้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนที่พอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนและชุมชนเท่านั้นแต่บางคนก็แสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติเรื่องระดับนานาชาติ

4. แรงจูงใจด้านอำนาจ อำนาจเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล แยกออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งอำนาจส่วนตัว บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่นั้นแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจตามตำแหน่ง ส่วนบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้งสองประเภททั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ ความสามารถหมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อม ทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถ ความสามารถนี้เกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้ว ความสำเร็จด้านความสามารถจะมีแนวโน้มสูง ทำให้บุคคลที่มองโลกในทางบวก มองสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นการทำนายใหม่ ๆ พร้อมทำการเสี่ยงบุคคลพวกนี้จะทำให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่า ที่จะพยายามบังคับสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจในด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้านทานด้านอื่น ๆ ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จ จะสนใจในความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ามากกว่าเงินทอง และค่ายกย่องสรรเสริญ บุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จ จะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ในงานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านการเงิน เงินเป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนและสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณลักษณะเด่นสำคัญที่สุดของเงินก็คือ เน้นตัวแทนในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรง แต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เน้นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน¹⁰

การสร้างกำลังใจให้ทำงานสำเร็จ

กำลังใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอันหนึ่ง ที่จะทำให้การดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ถ้าขาดกำลังใจเสียอย่างหนึ่ง งานทุกอย่างก็ย่อมประสบผลสำเร็จได้ยาก หรืออาจประสบผลสำเร็จ แต่คุณภาพที่ได้ อาจไม่ดีเท่าที่ควร เมื่อเป็นเช่นนั้นนักจิตวิทยา จึงให้ความสนใจในเรื่องกำลังใจเป็นอย่างมาก เช่น นักจิตวิทยา ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจ (Motivation) การเสริมกำลังใจ (Reinforcement) ความสนใจ (Interest) ความตั้งใจ (Attention) เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างกำลังใจ

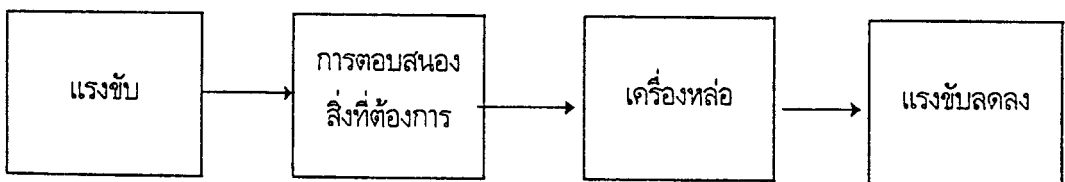
กำลังใจ (Morale) เปรียบเทียบตัวนำทางที่จะทำให้เราไปสู่เป้าหมายที่ต้องการคนที่ม่กำลังใจสูง จะมีความรู้สึกว่ามีเชื่อมั่นในตนเอง ไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคต่าง ๆ ที่มาขัดขวางการทำงาน เขาจะพยายามทำงานจนเต็มความสามารถ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นการสร้างกำลังใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำ และจะทำให้ได้ผลดีต่ออาศัยกลวิธีต่าง ๆ หลายอย่าง ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงสิ่งสำคัญ 2 ประการ ซึ่งจะสร้างให้ก่อนแล้วกำลังใจจะเกิดมาเอง สิ่งนั้นคือ

1. สร้างสมรรถภาพของคน
2. สร้างแรงจูงใจ

1. สร้างสมรรถภาพของคน การทำงานทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นงานเล็กหรืองานใหญ่ สิ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จไม่ได้ด้วยดีก็คือ ตัวคน เพราะคนเป็นทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะบันดาลให้เกิดทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นในสังคม ยิ่งได้คนที่ม่คุณภาพดี บุคคลนั้นย่อมม่กำลังใจสูง ความสำเร็จของงานก็ย่อมเป็นไปด้วยดี แต่ถ้าได้คนที่มีคุณภาพ กำลังใจก็อาจจะต่ำ ความสำเร็จในการทำงานก็ย่อมมีน้อย คำตอบทางหนึ่งคือ ต้องช่วยกันพัฒนาความสามารถทางความคิด ดังที่ Jawaswal กล่าวไว้ว่า "ความคิดเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่อยู่ในจิตใจของมนุษย์ สามารถที่จะช่วยให้มนุษย์ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและทำกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ"¹¹

2. สร้างแรงจูงใจ

ก่อนที่จะกล่าวถึงสร้างแรงจูงใจ ควรจะได้ทราบถึงความหมายของแรงจูงใจเสียก่อน คำว่าแรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังที่มีอยู่ในตัว พร้อมทั้งจะกระตุ้นหรือชี้ทิศทาง (Urge or Direct) ให้อินทรีย์กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อไปสู่เป้าหมาย ตัวอย่างเช่น บุคคลต้องการอาหาร ความต้องการอาหารนี้จะทำให้เกิดแรงจูงใจ คือ พลังของความหิวขึ้นในตัว และพลังของความหิวนี้จะทำให้บุคคลเกิดพลังขับหรือแรงขับ (Drives) ซึ่งจะเป็นตัวมุ่งกระทำ โดยทำให้ร่างกาย เกิดการตอบสนองสิ่งที่ต้องการ (Instrumental Response) เมื่อได้สิ่งที่ต้องการอันได้แก่เครื่องล่อ (Incentive) คืออาหาร บุคคลก็จะหายหิว แรงขับก็จะลดลง ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ต้องการ ดังรูป

แสดงภาพลำดับขั้นของแรงจูงใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทราบคำว่าแรงจูงใจ (Motivation) และแรงขับ (Drives) พอควรแล้วเราควรจะได้ศึกษาต่อไปว่า จะมีวิธีสร้างแรงจูงใจได้อย่างไร เพื่อเป็นทางนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน โดยปกติของคนธรรมดาแล้ว เมื่อต้องการทำอะไรสักอย่างหนึ่ง สิ่งที่ตนพึงพอใจสนใจอยากได้ ตัวอย่างข้างต้นเมื่อร่างกายต้องการอาหาร การกระทำร่างกายก็คือ ต้องการได้อาหารมารับประทานหรือตัวอย่างที่เกี่ยวกับการเรียน เช่นนาย ก. เรียนจบชั้น ม.ศ.ปลายมีความต้องการเขาจึงมีกำลังใจในการดูหนังสือเป็นอย่างดี แต่ถ้าเราจะสร้างแรงจูงใจให้มากยิ่งขึ้นเราก็สามารถทำได้ โดยพ่อแม่ พี่น้อง หรือตัวเขาเอง ได้ช่วยชี้ทางให้ว่าถ้าหากสอบเข้าเรียนต่อได้ เขาจะได้รับสิ่งต่าง ๆ มากมาย เช่น ได้เครื่องบินลิตเติ้ลจ๊อบ ได้เข้าไปนั่งเรียนในตึกใหญ่โต จบแล้ว จะได้รับพระราชทานปริญญาบัตร จบแล้วจะได้เข้ารับราชการที่มีเกียรติเป็นต้น การคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ก็เท่ากับว่าเป็นการส่งเสริมให้ นาย ก. เกิดแรงจูงใจมากขึ้นอาจทำให้เขายึดมั่นมากขึ้น แล้วความสำเร็จในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยก็จะมีมากขึ้นแต่อย่างไรก็ตาม เราควรคำนึงไว้เสมอว่า การสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นมาก ๆ นั้น ถ้าผู้เกิดแรงจูงใจไม่สามารถทำงานไปถึงจุดมุ่งหมายได้ อาจทำให้เสียกำลังใจและยอมแพ้ต่องานทุกสิ่งทุกอย่างไปเลยก็ได้ ฉะนั้นเมื่อเกิดกรณีที่ไม่สามารถทำให้ถึงเป้าหมายได้ เราควรอธิบายให้ผู้นั้นเข้าใจว่า ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีทั้งความสำเร็จและไม่สำเร็จ ครั้งนี้ไม่สำเร็จ ถ้าเราไม่ท้อถอย ครั้งต่อไปความสำเร็จก็จะมาสู่เรา และจงจำไว้ว่าไม่มีอะไรหรอกที่จะยากเกินความสามารถของมนุษย์ได้

ความเป็นมาของแรงจูงใจในทางสังคม

แรงจูงใจในทางสังคมไม่ได้มีพื้นฐานมาจากแรงจูงใจทางสรีระไม่ได้ติดตัวมาตั้งแต่เกิดแต่จะพัฒนาขึ้นมาโดยอิสระจากการอบรมสั่งสอนและสะสมขึ้นมาภายหลังจากเกิด การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในสังคมนี้ เมื่อ 2,000 ปีมาแล้วมีลัทธิสุขนิยม (Hedonism) ได้เสนอความคิดไปในแนวผลักดันพฤติกรรมอันได้แก่ความต้องการ ที่จะหลีกเลี่ยงความทุกข์ และต้องการมีความสุข และนักจิตวิทยารุ่นต่อมา ก็มีแนวคิดคล้ายลัทธิสุขนิยม โดยถือว่าแรงผลักดันพฤติกรรมเกิดจากความต้องการของมนุษย์ว่ามีอะไรบ้าง แต่นักจิตวิทยาได้มาจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกในการทำความเข้าใจ การศึกษาความต้องการนี้ ในขั้นแรก นักจิตวิทยาแยกความต้องการออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการทางกาย ซึ่งทำให้เกิดแรงผลักดันทางร่างกาย เช่น ความหิวความกระหาย ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการทางจิต ซึ่งทำให้เกิดแรงผลักดันทางจิต เช่น ความกลัว ความวิตก ความกังวล ความรัก ความก้าวร้าว ความสำเร็จ ฯลฯ

ต่อมาเมื่อนักจิตวิทยาของอเมริกาชื่อ William กล่าวว่ามีสัญชาตญาณ เป็นจำนวนมากและมากกว่าสัตว์ใด ๆ ทั้งหมด เขาได้รวบรวมบัญชีของสัญชาตญาณไว้มากมาย เช่นการดูด การกัด การร้องไห้ การนั่ง การเดิน ความโกรธ ความกบฏ ความรัก ความหึง ฯลฯ ซึ่งรวมแล้วไม่ต่ำกว่า 6,000 ชนิด เขามีความเชื่อว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจากแรงจูงใจนั้นเกิดจากสัญชาตญาณ²¹ และ Sigmund Freud นักจิตวิทยาชาวออสเตรียก็ได้กล่าวว่ามนุษย์เกิดมาด้วยสัญชาตญาณในรูปของพลังงานที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมพลังงานนี้ ส่วนหนึ่งผลักดันให้ชีวิตอยู่เป็นสัญชาตญาณชีวิต อีกส่วนผลักดันให้ชีวิตอันเป็นสัญชาตญาณความตาย

จนถึงศตวรรษที่ 20 ความคิดเกี่ยวกับสัญชาตญาณเปลี่ยนไป นักจิตวิทยาหลายคนไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะ John B. Watson ผู้นำกลุ่มทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ซึ่งเป็นผู้เสนอเรื่องพฤติกรรม (Behavior) และได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ของว่าเป็นผลเนื่องมาจากการอบรมสั่งสอน และการเรียนแบบกันในสังคม

ทฤษฎีเร้าอารมณ์ของ Atkinson

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความสำเร็จในการทำงานของบุคคลซึ่ง Atkinson ได้ทำการศึกษาค้นคว้าโดยใช้หลักความเชื่อตามที่นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อกันมานานแล้วว่าอารมณ์เป็นความรู้สึกของจิตที่จะเป็นตัวเร้าประสาทสัมผัสต่าง ๆ ให้แสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งการแสดงพฤติกรรมเหล่านั้น จะเป็นการสนองความพึงพอใจของเขา และจะพยายามหลีกเลี่ยงการกระทำที่จะก่อให้เกิดความไม่พอใจ

Atkinson ได้ทำการศึกษาความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในการทำงานโดยใช้แบบทดสอบที่เรียกว่า Test Anxiety Questionnaire หรือ T A Q เขาได้ศึกษาเป็นเวลานานถึง 10 ปี การศึกษาแต่ละครั้งจะใช้แรงจูงใจ ใช้การเสริมกำลัง ในลักษณะต่าง ๆ กัน สรุปผลการศึกษาว่า

1. คนที่มีความต้องการความสำเร็จในการทำงานต่ำ จะทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายน้อยกว่าคนที่มีความต้องการความสำเร็จในการทำงานสูง
2. งานใดก็ตาม ถ้าความสำเร็จอยู่ไม่ไกลนัก บุคคลจะพยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
3. งานใดก็ตาม ถ้าความสำเร็จอยู่ไกล บุคคลจะไม่พยายามที่จะทำงานนั้น ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

จากผลการศึกษาของ Atkinson ได้รวบรวมและประกาศเป็นทฤษฎีขึ้น มีใจความสำคัญว่า การทำงานใด ๆ ก็ตาม การแสดงพฤติกรรมของคนต่อความสำเร็จนั้น จะขึ้นอยู่กับค่าหรือผลประโยชน์ที่ถึงจะได้จากการกระทำกล่าวคือ จะเกิดแรงจูงใจที่จะทำงานให้สำเร็จกับแรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ซึ่งในประการแรก บุคคลจะทำงานด้วยความพึงพอใจและสมัครใจที่จะทำ ส่วนประการสองบุคคลจะทำโดยไม่มีพอใจ มักทำด้วยความจำใจหรือถูกบังคับให้ทำ ดังนั้นผลงานที่ได้จากประเภทแรก มักจะดีกว่าประเภทหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว Atkinson ยังได้ทำการศึกษาและได้คิดเป็นสูตรที่จะแสดงถึงแนวโน้มที่จะมุ่งทำงานให้เกิดความสำเร็จไว้ดังนี้

$$T = M_m \times P_m \times I_m \text{ ----- (1)}$$

ในที่นี้ T แทนแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จ (Tendency to Achieve Success)

M_m แทนแรงจูงใจที่จะทำให้สำเร็จ (Motive to Achieve)

P_m แทนการคาดหวังที่ประสบผลสำเร็จ (Expectancy of Success)

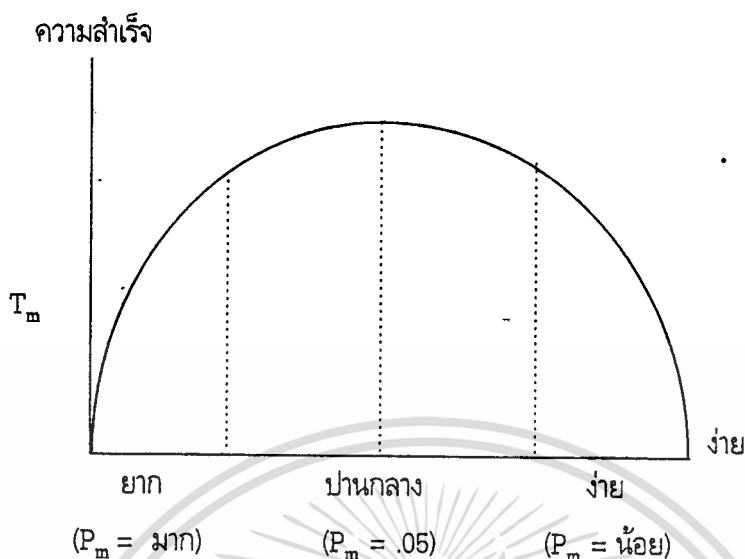
I_m แทนคุณค่าของเครื่องล่อที่จะให้เกิดความสำเร็จ (Incentive Value of Success)

และ $I_m = 1 - P_m \text{ ----- (2)}$

มีตัวอย่างแนวโน้มที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งในที่นี้จะเป็นการทำงาน 5 อย่าง ด้วยกัน

งาน	P_m	I_m	$T_m = M_m \times P_m \times I_m$	
			เมื่อ $M_m = 1$	เมื่อ $M_m = .08$
A	.90	.10	.05	.72
B	.70	.30	.21	1.68
C	.50	.50	.25	2.00
D	.30	.70	.29	1.68
E	.10	.90	.25	.72

จากการทดลองตามวิธีของสูตรดังกล่าวปรากฏว่า บุคคลที่มีความคาดหวังว่าโอกาสจะทำงานสำเร็จ 50 เปอร์เซ็นต์ ($P_m = .05$) จะมีแนวโน้มที่มุ่งที่จะทำงานให้เกิดความสำเร็จสูง ดังรูป

แสดงภาพ ระหว่างความสำเร็จระดับ ยาก ปานกลาง และง่าย

จากรูป งานยาก (P_m มาก) ความสำเร็จย่อมมีน้อย แต่ถ้าทำให้สำเร็จความภาคภูมิใจย่อมจะมีมาก (P_m มาก) และงานปานกลางไม่ยากหรือง่ายเกินไป ($P_m = .05$) ความสำเร็จของงานที่จัดทำมากที่สุด ความภาคภูมิใจย่อมจะมีมาก (T_m มาก) แต่ยังไม่เท่ากับ P_m น้อย และถึงงานง่าย (P_m น้อย) ความสำเร็จก็ย่อมมีน้อย เพราะง่ายเกินไป อาจไม่ยากทำเนื่องจากไม่เกิดความภาคภูมิใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจไปสู่ความสำเร็จของ McClelland

McClelland มีความสนใจในเรื่องแรงจูงใจ และเชื่อว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์ ที่จะทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จมาเป็นตัวเราให้บุคคลแสดงพฤติกรรมโดยดำเนินการทดลองคล้าย ๆ กับของ Atkinson ซึ่งจะแบ่งนิสิตมหาวิทยาลัยที่เขาศึกษาออกเป็นกลุ่มและสิ่งที่น่าสนใจมาทดลองก็คือ เขาจะให้ผู้ถูกทดลองเล่าถึงเรื่องต่าง ๆ จากภาพ โดยเขาจะฉายให้ดูบนจอ และบนจอ นั้นจะมีคำถามที่แนะเป็นแนวทางที่จะให้ผู้ถูกทดลองคิดตอบ เช่น เหตุการณ์ในภาพนั้นใครกำลังทำอะไร ก่อนที่เขาจะกระทำการดังในภาพที่มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นมาก่อนหรือไม่ และในอนาคตเหตุการณ์จะเป็นอย่างไร ผลที่ได้จากการทดลองปรากฏว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตอบไปในทางที่จะนำมาซึ่งการทำความดีและประสบความสำเร็จในการทำงานดี

นอกจากนี้ McClelland ยังใช้แบบทดสอบเรียกว่า Scrambled Word Test มาทดสอบ กล่าวคือ ผู้ถูกทดสอบจะถูกให้เรียงคำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่นในแบบทดสอบมีคำว่า BEIF, WTNA ผู้ถูกทดสอบจะต้องเรียงใหม่เป็น BIEF, WANT เป็นต้น ผลจากการศึกษาปรากฏว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะทำงานได้ประสบความสำเร็จมากกว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการศึกษาดังกล่าว McClelland ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าจะมีมากน้อยเพียงใดนั้น เด็กจะได้รับอิทธิพลที่มีพื้นฐานมาจากครอบครัว ขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคมที่เด็กอยู่ ซึ่งอันนี้จะเป็นแรงจูงใจผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จในการทำงานต่าง ๆ และจุดนี้เองเป็นความเชื่อที่สำคัญ ตามทฤษฎีของ McClelland ซึ่งเขาได้กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นการที่คนมองเป้าหมาย ที่จะเกิดขึ้น ภายหน้า โดยอาศัยประสบการณ์ในอดีตนั่นคือแรงจูงใจ เป็นสิ่งที่สามารถสร้างขึ้นในตัวบุคคลได้ โดยการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก

อิทธิพลของความคาดหวังที่มีต่อกำลังในการทำงาน

ความคาดหวังเป็นสิ่งจำเป็นมากอย่างหนึ่งในการทำงานเพราะการทำงานใดก็ตามถ้าเรามีความหวังมาก เราก็ย่อมจะมีมาก แต่ถ้าเรามีความหวังน้อยเราอาจตั้งใจทำงานนั้นน้อยความประสบความสำเร็จก็ย่อมจะมีน้อย ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษาของนักจิตวิทยา เช่น Kelley Janis ได้สรุปการทดลองไว้ว่า ความคาดหวังของบุคคลอื่นจะมีอิทธิพลต่อกำลังใจในการปฏิบัติงานของผู้ได้รับการคาดหวังอย่างมาก ตัวอย่างเช่น พ่อแม่คาดหวังว่าเมื่อลูกเรียนจบและมีงานทำเป็นหลักแหล่ง ลูกจะต้องเป็นคนที่ยืนหยัดแข็งขันในการทำงานเพื่อสร้างอนาคตของลูกให้มั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งลูกผู้ถูกคาดหวังก็มักจะมีแนวโน้มสูง ที่จะทำตัวให้เป็นไปตามความหวังของพ่อแม่ จะเห็นได้ว่า การคาดหวังเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจ อันหนึ่งที่จะทำให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่ามันจะเป็นเปอร์เซ็นต์ของความเป็นจริงมากน้อยแค่ไหนก็ตาม ก็ยัง ดีกว่าไม่มีการคาดหวังเสียเลย ดังที่เราอาจจะเคยได้ยินคำพังเพยหรือสุภาษิตโบราณของไทยอันหนึ่งกล่าวว่า "จงหวังและจงฝัน ถึงแม้ว่าความหวังและความฝันนั้นจะไม่เป็นจริง"

การเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยเทคนิค คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยเทคนิค ต้องเป็นผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สำหรับผู้ที่จบการศึกษา หรือกำลังเรียนอยู่ในปีที่ 3 ต้องเป็นสาขาที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ

สถานศึกษามหาวิทยาลัยเทคนิคจะเปิดสอนปีละครั้ง คือเดือนมีนาคม หรือต้นเดือนเมษายนของทุกปี ผู้ที่มีความประสงค์จะเข้าศึกษาในสถานศึกษาจะต้องดำเนินการดังนี้

1. สมัครเข้าเรียน โดยกำหนดในระหว่างวันที่ 25-31 มีนาคม ของทุกปี
2. สิ่งที่นำมาสมัครประกอบด้วย ใบสุทธิ หรือใบรับรอง ใบสำเนาทะเบียนบ้าน
3. สอบประมาณวันที่ 7-8 เมษายน ของทุกปี วิชาที่สอบคัดเลือกประกอบด้วยคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ความถนัดช่าง
4. ประกาศผลสอบประมาณปลายเดือนเมษายนของทุกปี หรือหลังสอบ 1 สัปดาห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. มอบตัวประมาณต้นเดือนพฤษภาคมของทุกปี อุปกรณ์ใช้ในการมอบพร้อมทั้งอุปกรณ์ดังนี้
 1. ไบรลชุดตัวจริง
 2. ไบรลรองแพทย์
 3. ไบรลสำเนาทะเบียนบ้าน
 4. เงินค่าหน่วยกิตและค่าบำรุงการศึกษา

วิธีการสอบคัดเลือก

ในการสอบคัดเลือกของผู้สมัครเข้าสอบนั้น จะต้องนั่งตามเลขที่ ที่ทางสถานศึกษากำหนดให้ พร้อมทั้งวางรูปถ่ายบัตรสมัครเข้าสอบไว้ให้คณะกรรมการคุมห้องสอบได้ตรวจ ส่วนข้อสอบเข้าศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค นั้น จะใช้ข้อสอบภาคคือ กลุ่มสถานศึกษาจะเชิญครู-อาจารย์ที่สอนในวิชาที่สอบ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ความถนัดช่างจากวิทยาลัยเทคนิคในภาคไปประชุมออก และคัดเลือกข้อสอบ จะมีข้อสอบแต่ละวิชาหลายชุดด้วยในวิชาหนึ่งแต่ละชุดจะไม่เหมือนกัน เมื่อครู-อาจารย์ออกข้อสอบแล้วทางภาคหรือกลุ่มสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่เป็นเจ้าของโครงการหรือที่ทำการภาคจะทำการเก็บข้อสอบเหล่านั้นไว้พอลงถึงฤดูกาลสมัครสอบเข้าเรียน ทางสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะทำหนังสือแจ้งหรือส่งจองข้อสอบจากกลุ่มว่าใช้จำนวนกี่ชุดทางกลุ่มหรือภาคก็จะจัดพิมพ์ข้อสอบให้พร้อมกัน เผลยมมาให้เสร็จเรียบร้อยเมื่อทางกลุ่มพิมพ์ให้เสร็จเรียบร้อยก็จะแจ้งให้สถานศึกษาไปรับข้อสอบ ทางสถานศึกษาจะแต่งตั้งคณะกรรมการไปรับข้อสอบและคณะกรรมการเก็บข้อสอบ

ในวันสอบนั้น จะมีเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการคุมสอบจะมารับข้อสอบ จากคณะกรรมการเก็บข้อสอบ เพื่อนำไปใช้ในการสอบนักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อ ข้อสอบนั้นจะเป็นข้อสอบแบบปรนัย

เมื่อนักศึกษาสอบทฤษฎีแล้ว ก็จะสอบภาคปฏิบัติ ในการสอบภาคปฏิบัตินั้น ส่วนมากทางสถานศึกษาที่รับสมัคร จะเป็นผู้กำหนดข้อสอบเอง เมื่อสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแล้วทางสถานศึกษาจะตั้งกรรมการตรวจข้อสอบและทำ ต. 2 ข. ประกาศผู้ได้ตก เมื่อถึงวันประกาศแล้วจะนัดวันสอบสัมภาษณ์ เมื่อผ่านการสอบสัมภาษณ์ แล้วกำหนดวันมอบตัวพร้อมทั้งนำนักศึกษาเข้าค่ายเพื่อปฐมนิเทศ และให้นักศึกษาได้อยู่ร่วมกันทำความรู้จักกันในการเข้าค่ายปฐมนิเทศนั้น ทางสถานศึกษาจะกำหนดว่าเป็น 2 วัน หรือ 3 วัน ก่อนที่จะเปิดการเรียนในเทอมแรก

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

อุทุมพร ทองอุไทย ได้ศึกษาถึงความมุ่งหวัง ในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียน กลุ่มนักศึกษา กลุ่มผู้ทำงาน และกลุ่มครู โดยใช้สัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของประชากรเป้าหมายแต่ละกลุ่ม

ตัวแปรมี 5 ตัว คือตัวแปรความหมายของการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาด้านความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้านลักษณะความคาดหวังในการสำเร็จการศึกษาด้านลักษณะแผนการดำเนินชีวิต ด้านความมากน้อยในการสนับสนุนด้านการเงินเครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน นักศึกษา ผู้ทำงานและครู ประมาณร้อยละ 49 ให้ความสำคัญต่อการศึกษามากที่สุด ร้อยละ 43 ต้องการการศึกษาต่อร้อยละ 57 คาดว่าตนจะสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ร้อยละ 68 ตั้งใจจะทำงานและเรียนพร้อมกัน และร้อยละ 24 เห็นว่าตนมีการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาต่อ¹²

มนัสวีร์ บุญเยี่ยม ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย กองทัพบก พบว่า

แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ แรงจูงใจในด้านบทบาทของบิดามารดาหรือญาติที่เป็นทหาร การสนับสนุนของครอบครัว ความชอบปฏิบัติงานในอาชีพ พยาบาล การชักชวนของเพื่อน และความต้องการยศว่าที่ร้อยละตรีหญิง¹³

ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ สุวรรณ สีสากรณ์ ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจ ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนตำรวจภูธร และนครบาลพบว่า "เหตุผลส่วนใหญ่ของการเลือกเข้าโรงเรียนพลตำรวจ คือ การตัดสินใจเลือกด้วยตนเองเพราะอาชีพนี้"¹⁴

อรรถพล เด็ดดวง เป็นผู้ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียน ในโรงเรียนตำรวจนครบาลของนักเรียนตำรวจนครบาล ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนพลตำรวจนครบาล เลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลตำรวจนครบาล โดยมีแรงจูงใจจากลักษณะงานของตำรวจ ร้อยละ 79.40 ผลตอบแทนจากอาชีพตำรวจร้อยละ 64.80 อิทธิพลทางด้านการเงิน ร้อยละ 61.60 อิทธิพลทางด้านบุคคลร้อยละ 48.20 และอิทธิพลจากความจำเป็นร้อยละ 44.20"¹⁵

ซึ่งผลวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรง บุญผดุง ที่ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนนายร้อยตำรวจ มีแรงจูงใจในด้านลักษณะงานตำรวจอยู่ในระดับสูง และแรงจูงใจในด้านอิทธิพลทางบุคคลทางการเงิน และทางผลตอบแทนจากอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนนายร้อยที่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อนจะมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจ สูงกว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่ไม่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อน นอกจากนี้ยังพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ¹⁶

ระวีวรรณ ภัทรบริษา ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส เป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก 5 แห่ง ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผลการวิจัยพบว่า

องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ หรืออิทธิพลให้นิสิตนักศึกษา เลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ได้แก่ แรงจูงใจด้านความถนัดและความสนใจ ด้วยเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลของครู และด้านอิทธิพลของค่านิยมในภาษาฝรั่งเศส ส่วนแรงจูงใจด้านอิทธิพลของบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ บิดา มารดา เพื่อนและด้านอิทธิพลจากทุนการศึกษาต่อต่างประเทศ ไม่มีผลต่อการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษามากนัก¹⁷

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริชัย พงษ์วิชัย และวัชรภรณ์ สุริยาวิวัฒน์ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี ฟ้าลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า "แรงจูงใจที่ทำให้ให้นิสิตนักศึกษาเลือกคณะบัญชีมากที่สุด คือคิดว่า เมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย และพบว่า การที่นิสิตนักศึกษาเลือกคณะบัญชีตามเพื่อนเป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด"¹⁸

อุเทน ปัญญา และคนอื่น ๆ ได้ศึกษาการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ซึ่งเข้ารับการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ที่ทางคณะจัดขึ้นจำนวน 180 คน ผลการวิจัยพบว่า

เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะศึกษาศาสตร์ตรงกันมากที่สุดคือ เลือกเพื่อไว้รองลงมาคืออาชีพมั่นคง ตัวเองถนัดมีเกียรติ ง่ายกว่าและสนใจเรียนมากกว่าทางด้านทัศนคติต่ออาชีพครูนั้น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาโดยส่วนรวมไม่ว่าจะกำหนดตามสาขาวิชาเดิม มัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่ได้เป็นเครื่องชี้ถึงเหตุผลของนักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์¹⁹

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยนต์ ชุ่มยิ้ม ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก 4 แห่ง คือ วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูกาญจนบุรีจำนวน 800 คน ผลการวิจัยพบว่า

องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับสูง คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับลักษณะของงาน และองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงานของนักศึกษา ส่วนองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับต่ำ คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับครู-อาจารย์ สถานที่เรียน สังคม และองค์ประกอบที่เกิดจากบิดา มารดา หรือญาติ นอกจากนี้การวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา พบว่านักศึกษาชายหญิง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนแตกต่างกัน มีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่านักศึกษาหญิงจะมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูสูงกว่านักศึกษาชาย²⁰

พระธรรมญาณมุนี ได้กล่าวถึงการพัฒนาความคิดว่า เป็นปัจจัยเบื้องต้นประการเดียวของการพัฒนาทุกประเภท ทุกระดับ และทุกโอกาส ถ้าพัฒนาความคิดไม่ได้ จะไม่มีการพัฒนาใด ๆ ที่สำเร็จและเกิดผลตามโครงการได้ การสร้างสมรรถภาพของตนโดยการพัฒนา ความคิดที่จะกล่าวถึงนั้น จะเน้นแนวความคิดของพระธรรมญาณมุนี ซึ่งจะเป็นโยบายอย่างยิ่งในสังคมไทย โดยเฉพาะเราทุกคนก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคมไทย พฤติกรรมทางสังคมต่าง ๆ ในสังคมไทยที่เราได้พบเห็นจะทำให้เราเข้าใจถึงแนวความคิดข้อนี้ดียิ่งขึ้น และจะได้นำเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง คือจะได้กล่าวถึงการพัฒนาความคิดดังต่อไปนี้

วิธีที่ 1 ด้วยการสะสมความรู้ให้มากยิ่งขึ้น โดยลำดับทั้งความรู้ที่เป็นสามัญและความรู้ที่เป็นวิชาการ โดยเฉพาะก็คือความรู้ธรรม เพราะความรู้เป็นกำลังงานที่สำคัญ ความรู้ธรรมเป็นเครื่องป้องกันปัญหาชีวิตและเป็นเครื่องแก้ปัญหาคชีวิตที่ดีที่สุด

การงานทั้งหลายต้องอาศัยความรู้เป็นคู่มือในการจัดทำและอาศัยความคิด ซึ่งผลิตมาจากความรู้เป็นเครื่องมือพิจารณาตัดสินใจ ความรู้ความคิดมีมากเท่าใดผลของงานก็ยิ่งมีมากและปราณีตมากเท่านั้น

วิธีที่ 2 เป็นการสร้างความพอใจในงานหรือความรักงาน ความรักงานเป็นความรักตัวที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ถ้าขาดความรักงานเสียอย่างเดียว กรรมวิธีทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับตัว ไม่ถือว่าเป็นการกระทำ เพื่อความรักตัวที่ถูกต้องเลย เพราะ "งาน คือ สภาพชีวิตของคน" หรือ "งานคือมาตรฐานของคน" หรือ "งานคือฐานที่แน่นอนของคน"

คำว่างาน ได้แก่สิ่งที่ต้องทำหรือสิ่งที่ควรทำ เพื่อความดำรงอยู่แห่งฐานะหน้าที่และอาชีพของคน ถ้าไม่ทำจะเกิดความเสียหายหรือความไม่เหมาะสมขึ้นมา

วิธีที่ 3 มีความจริงใจต่องาน คือทำงานด้วยความจริงใจ โดยอาศัยยึดความคิดเรื่องชีวิตกับงานเป็นหลัก เช่นคิดว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชีวิตของเรา คือ คนของเรา งานของเราเป็นชีวิตของเรา
- งานของเราถ้าเราไม่ทำ ใครจะทำ ถ้าให้คนอื่นทำเขาก็คงจะทำได้ไม่เหมือนเรา เราจึงจำเป็นต้องทำเอง
- มาตรฐานของคนที่ทำงานของตน
- ความสบายใจหรือความภาคภูมิใจที่ดีที่สุด ย่อมมาจากการทำงานสำเร็จโดยเฉพาะคืองานช่วยคนที่
ควรช่วย และงานบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม
- ความเหน็ดเหนื่อยหายง่าย แต่ผลของงานหายยาก

วิธีที่ 4 ใช้ความเป็นธรรมเป็นหลักในทุกกรณี ทุกกาลเทศะ ความเป็นธรรมนี้ย่อมเป็นเครื่องคุ้มครอง
รักษาลิทธิที่ชอบธรรมทุกประการของบุคคลในสังคม โดยทั่วถึงกัน ความเป็นธรรมสามารถแก้ปัญหาได้ทุก
กรณี ทุกกาลเทศะ สร้างความพอใจให้แก่สามัญชนได้ทุกคน และสร้างความสงบสุขให้สังคมได้ทุกเมื่อ จาก
ความพัฒนาความคิดดังกล่าวถ้าเราสามารถที่จะกระทำและหมั่นฝึกอยู่เสมอก็เท่ากับว่าเรากำลังสร้างสมรรถ
ภาพให้กับตนเอง ซึ่งจะได้มากหรือน้อยแค่ไหนก็ตาม ก็ยังเป็นหลักประกันว่าตัวเรามีคุณภาพดีขึ้น เมื่อตัวเรามี
คุณภาพดีจะทำให้เราก่อเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เชื่อในความคิดความสามารถของตน กำลังใจ (Morale) ก็
ย่อมสูงขึ้น เมื่อกำลังใจสูงขึ้น การทำงานต่าง ๆ ก็ย่อมจะได้ผลดีตามมาด้วย

งานวิจัยในต่างประเทศ

มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้ คือ Powell and Bloom ได้ศึกษาเหตุผลในการพิจารณาเลือกอาชีพของนักศึกษา
จำนวน 924 จากหลายมลรัฐในสหรัฐอเมริกาพบว่านักศึกษาชายและหญิงตัดสินใจเลือกอาชีพด้วยตนเอง
เหมือนกัน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษาชายได้แก่ บิดา คนรู้จักคุ้นเคย ญาติ ครู เพื่อน
มารดา พระและแพทย์ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิงได้แก่ คนรู้จัก คุ้นเคย มารดา ญาติ ครู เพื่อน บิดา
พระและแพทย์ ตามลำดับ องค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการเสริมอาชีพ ได้แก่ รายได้ ความเพลิดเพลิน ความ
สนใจ ความมั่นคงปลอดภัย โอกาสก้าวหน้า และความพึงพอใจ ตามลำดับ ส่วนชื่อเสียง ประเภทของงานและ
ความสำเร็จมีความสำคัญรองลงไป

Resenberg and others ได้ศึกษารวบรวมความนิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา ได้แก่
บิดา คนรู้จัก คุ้นเคย ญาติ ครู เพื่อน มารดา พระ แพทย์ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิงได้แก่ คนรู้จัก คุ้น
เคย มารดา ญาติ ครู เพื่อน บิดา พระและแพทย์ ตามลำดับองค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการเลือกอาชีพ ได้
แก่ รายได้ ความเพลิดเพลิน ความสนใจความมั่นคงปลอดภัย โอกาสก้าวหน้า และความพึงพอใจตามลำดับ
ส่วนชื่อเสียง ประเภทของงานและความสำเร็จมีความสำคัญรองลงไป

Resenberg and others ได้ศึกษารวบรวมค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกของนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัย ผลปรากฏค่านิยมที่สำคัญมีได้อยู่ที่มีรายได้ดีและเกียรติภูมิสูงเท่านี้แต่อยู่ที่ความพอใจ ด้านอื่น
ๆ อีก ซึ่งรวบรวมไว้ 9 ประการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถและความถนัดพิเศษ
2. เป็นงานที่มีรายได้ดี
3. เปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นมากกว่าที่จะอยู่กับวัตถุสิ่งของ
4. เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เต็มที่
5. ทำให้มีเกียรติและสถานภาพสังคมสูง
6. มีอนาคตที่มั่นคงปลอดภัย
7. เปิดโอกาสให้มีอิสระอย่างเต็มที่
8. เปิดโอกาสให้ใช้ภาวะผู้นำ
9. เปิดโอกาสให้ได้ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ

Lyon เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านประสบการณ์แรงจูงใจและบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ที่ตัดสินใจเลือกอาชีพไว้แล้วจำนวน 82 คน กับพวกที่ยังไม่ได้ตัดสินใจจำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เลือกอาชีพไว้แล้วมีความคุ้นเคยกับอาชีพของบิดาและต้องการมีอาชีพตามบิดา มารดาส่วน Modi ได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพล จูงใจให้นักศึกษาเป็นครู โดยศึกษากับนักศึกษาชายหญิงในมหาวิทยาลัยมิชิแกน จำนวน 556 คน เป็นชาย 188 คน เป็นหญิง 368 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาหญิงเลือกเป็นครู เพราะมีแรงจูงใจในด้านเศรษฐกิจและค่านิยมมากกว่านักเรียนชาย และพบว่าแรงจูงใจในด้านทัศนคติที่ติดต่อการเป็นครูกับด้านคุณค่าทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจที่สำคัญที่สุด ในการเลือกเป็นครู คือ อิทธิพลจากบุคคลภายนอก และจรรยาบรรณการศึกษา นี้แตกต่างจากผลการศึกษาของ Wittenauer ซึ่งได้ศึกษาถึงความพอใจในงาน และแรงจูงใจในการเลือกคณะศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยอินเดียน่า และมหาวิทยาลัยเปอร์ดู จำนวน 116 คน พบว่าองค์ประกอบสำคัญที่เป็นแรงจูงใจในเรื่องคณะคือรายได้ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอก และการเลือกคณะอีกด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ผลตอบแทน ค่านิยมในปริญญาเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงานสภาพการว่างงาน เกียรติยศ ชื่อเสียง ลักษณะของสถานศึกษา ความถนัดและความสนใจ ความมุ่งมั่น และการสนับสนุนของบุคคลต่าง ๆ

งานวิจัยที่กระทำกันในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ ของแรงจูงใจให้นักศึกษาได้เข้าเรียนต่อในด้านวิชาชีพ ทั้งยังมีส่วนช่วยให้เข้าใจปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้

Gold Sane ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่สหรัฐในปี ค.ศ. 1950 ผลการวิจัยด้านอาชีพ ปรากฏว่านักศึกษาเหล่านั้นมีความสนใจอาชีพที่เปิดโอกาสให้เขาได้ความคิดริเริ่มของตนเอง นอกจากนี้ยังต้องการงานที่มีความมั่นคงปลอดภัยและรายได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sewel Huller and Strouts ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ฐานะทางด้านสังคมและการหมยใจทางการศึกษาและอาชีพ" ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมในรัฐวิสคอนซิน ในปี ค.ศ. 1987 จำนวน 4167 คน ผลปรากฏว่าฐานะทางสังคมต่าง ๆ นั้นเป็นอิทธิพลต่อการหมยใจ (Aspiration ในทางการศึกษาและอาชีพ

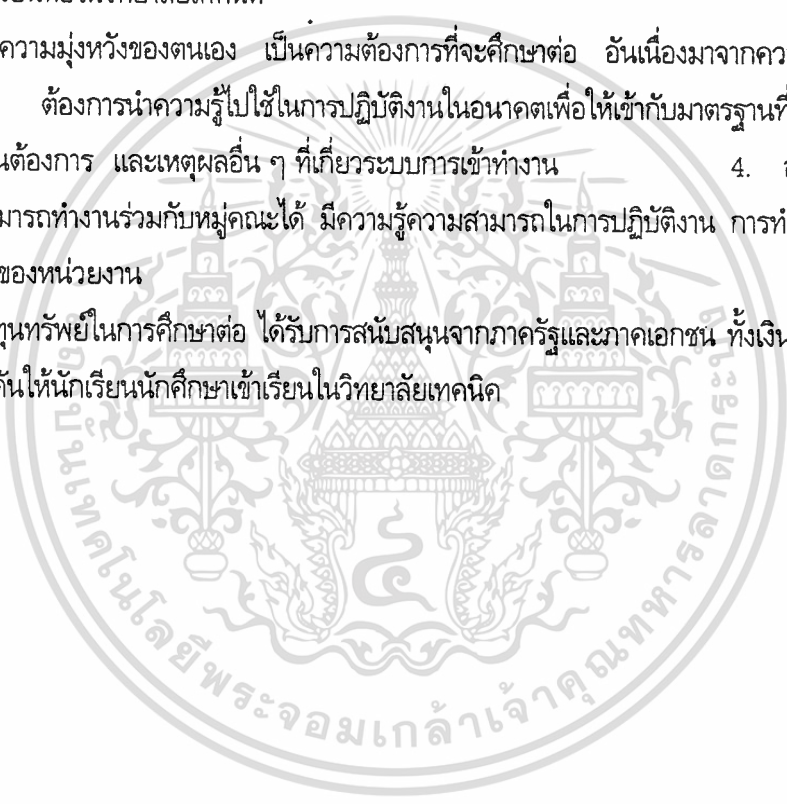
Alawich ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักวิทยาศาสตร์อเมริกันผลการวิจัยในด้านบุคคลที่ทำให้นักวิทยาศาสตร์สนใจในด้านวิทยาศาสตร์มากที่สุด เรียงลำดับความสำคัญได้แก่ ครูสนใจเอง บิดา เพื่อนที่แก่กว่า ญาติ เพื่อนรุ่นเดียวกัน นอกจากนี้กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น มีผลต่อการปลูกฝังความสนใจทางวิทยาศาสตร์กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่การเรียนวิทยาศาสตร์ในชั้น การทดลองชุมนุมวิทยาศาสตร์ งานอิสระ การค้นคว้าและศึกษาออกสถานที่ Merdot ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของ นักเรียน ผลปรากฏว่าในการเลือกอาชีพนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนมาก ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบที่เป็นความสนใจและความรู้เกี่ยวกับความสามารถของตัวเอง ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนส่วนมากตัดสินใจได้ดี ได้แก่ การสนทนากับบุคคลที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ และการอ่านหนังสือ

Perrone ได้ทำการวิจัยเรื่องค่านิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ชั้นปีที่ 7 และ 8 จำนวน 196 คน รวมทั้งบิดามารดาของนักเรียนเหล่านั้นด้วย ผลการวิจัยแสดงว่าบิดา มารดา และบุตรมีความเห็นตรงกันว่า ค่านิยมทางอาชีพที่สำคัญมากที่สุด คือการมีรายได้ดี และความมั่นคงในอนาคต ค่านิยมที่ไม่สำคัญได้แก่การช่วยเหลือผู้อื่น ทำงานกับวัตถุและไม่ต้องทำตามคำสั่งใคร

Berkit ได้ทำการเปรียบเทียบผลการทดสอบความสนใจบุคลิกภาพและความถนัดของนักเรียน 1,500 คน ใน Minnesota พบว่าความสนใจเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดในด้านความสำเร็จในแขนงวิชาที่เรียน และบุรุษได้ชี้ให้เห็นว่าการศึกษาคือองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในด้านทักษะ ความสามารถ และความรู้ นอกจากนี้ ก๊อตลินได้ให้ความ คิดเห็นว่า เด็กมีความเข้าใจตัวของตัวเอง และสังคมอย่างแท้จริง จะก่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ในเวลาเดียวกันก็จะเกิดวินัยในตนเอง ซึ่งจะทำให้เขาสามารถปรับปรุงตัวของเขาเองเกี่ยวกับการทำงาน การวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ การเลือกอาชีพและทัศนคติที่มีต่ออาชีพของนักเรียนนั้น ปรากฏว่านักเรียนสนใจในอาชีพที่มีโอกาสได้รับใช้เพื่อนมนุษย์ รองลงไปก็คือ ความพอใจในงานนั้นรายได้ที่เหมาะสมความยกย่องจากผู้อื่น และความมั่นคงในงาน ในเรื่องค่านิยมในวิชาชีพนั้น นักเรียนและผู้ปกครอง มักจะมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับอาชีพของเด็กไทยกับบิดามารดาส่วนใหญ่จะสอดคล้องกันคือ เป็นการที่ไม่จำใจไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ความมีเกียรติ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่านักเรียนมักจะมีค่านิยมและทัศนคติต่ออาชีพ ด้วยตามผู้ปกครอง

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

1. คุณลักษณะของวิทยาลัย เป็นสถานศึกษาที่มีเกียรติยศ มีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ ของวิทยาลัย ความสะดวกที่จะเข้าเรียน ตลอดจนความผูกพันที่มีต่อวิทยาลัย ที่เป็นแรงผลักดันให้นักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนต่อในวิทยาลัยเทคนิค
2. การสนับสนุนจากผู้อื่น ได้รับการส่งเสริม การชักจูง การชี้แนะของบุคคล ซึ่งเป็นเหตุให้นักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนต่อในวิทยาลัยเทคนิค
3. ความมุ่งหวังของตนเอง เป็นความต้องการที่จะศึกษาต่อ อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าของการดำเนินชีวิต ต้องการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานในอนาคตเพื่อให้เข้ากับมาตรฐานที่สถานประกอบการ หรือหน่วยงานต้องการ และเหตุผลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเข้าทำงาน
4. สภาพการทำงานในอนาคต สามารถทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน การทำงานเจริญก้าวหน้า เป็นที่ยอมรับของหน่วยงาน
5. ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งเงินและสิ่งของที่ได้รับ เป็นแรงผลักดันให้นักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิค

เชิงอรรถ

¹ ดวงเดือน พันธมนาวิน, "ปัจจัยทางจิตวิทยาในแง่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย," (กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528), หน้า 112.

² สมพงษ์ เกษมสิน, "การบริหารบุคคลแผนใหม่," (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526), หน้า 139.

³ชาญชัย อินทรประวัตติ, "การจูงใจและการเข้าใจกับการสอน," (วิทยาสารันว่าคม 2520), หน้า 2-20-22.

⁴ กัญญา สาธร, "การบริหารงานบุคคล," (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527), หน้า 94.

⁵ ชาญชัย สันติวงศ์, "องค์การและการบริหารการศึกษา การจัดการแผนใหม่," (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2530), หน้า 83.

⁶ Guil Ford. J.P., Personality. (New York : McCraw Hill, 1959. P.562.

⁷ Cater V. Good. Dictionary of Education : New York John Willy Sons Inc. 1967. P. 254.

⁸ Maslow, A.H. Motivation and Personality in the Classroom. (New York : Harper & Brather, 1954. P.411.

⁹ Victor H. Vroom, Work and Motivation, New York John Willy & Sons Inc, 1964, p. 331.

¹⁰ ถวิล เกื้อกุลวงค์, "การจูงใจเพื่อผลงาน," ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2528, หน้า 62.

¹¹ Jawa'swall, S.R. Foundation of Education Psychology, p. 135.

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ผู้จัดทำให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹² อุทุมพร ทองอุไทย. "ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา." วารสารวิจัยทางการศึกษา, 2523. หน้า 116.

¹³ มั่นสรีร์ บุญเยี่ยม, "แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์ และอนามัย กองทัพบก," วิทยานิพนธ์ ศศม. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523), อัดสำเนา.

¹⁴ สุวรรณ สีลาภรณ์, "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลตำรวจ ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนตำรวจภูธรและนครบาล," วิทยานิพนธ์ ศศม. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523), หน้า

¹⁵ อรรถพล เด็ดดวง, "แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียนตำรวจ," วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2528), อัดสำเนา.

¹⁶ ประจัญ บุญผดุง, "แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ," วิทยานิพนธ์ พบ.ม. (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2525), อัดสำเนา.

¹⁷ ระวีวรรณ ภัทรปรีชา, "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชา ภาษาฝรั่งเศส เป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย," วิทยานิพนธ์ ศศบ. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524), อัดสำเนา.

¹⁸ ศิริชัย พงษ์วิจัย และวัชรภรณ์ อสุริยวิวัฒน์, "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), อัดสำเนา.

¹⁹ อุเทน ปัญญา, "การเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์และทัศนคติต่ออาชีพครู ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520," (เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2520), หน้า

²⁰ ยนต์ ชุ่มยิ้ม, "องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาค ตะวันตก," (กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2525), อัดสำเนา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²¹William, Stantey W. Education Administration in Secondary School. USA. :
Rinehart and Winston, 1964. P.312.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้รวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรได้แก่นักศึกษา ซึ่งนักศึกษาอยู่ชั้นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ในวิทยาลัยเทคนิค 10 แห่ง กรณีที่เลือกวิทยาลัย 10 แห่ง เนื่องจากในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง บางวิทยาลัยยังไม่เปิดสอนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์จากสถิติของกรมอาชีวศึกษาให้สถานศึกษารับนักศึกษาวิทยาลัยละ 80 คน จึงกำหนดเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 1

จำนวนวิทยาลัยและนักศึกษาทั้งหมดที่ สุ่มแบบสอบถาม

เลขที่	วิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา
1.	วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี	80
2.	วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี	80
3.	วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี	80
4.	วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา	80
5.	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี	80
6.	วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ	80
7.	วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี	80
8.	วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี	80
9.	วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง	80
10.	วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	80
	รวม	800

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด ประกอบด้วย 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ เป็นคำถามที่ถาม ข้อที่เกี่ยวกับ อายุ คณะแผนกเฉลี่ยสะสม ภูมิสำเนา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ เกี่ยวกับ

1. คุณลักษณะของวิทยาลัย
2. การสนับสนุนจากผู้อื่น
3. ความมุ่งมั่นของตนเอง
4. สภาพการทำงานในอนาคต
5. ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

2. ลักษณะแบบสอบถามแรงจูงใจ ในการศึกษาต่อเป็นแบบประเมินค่ามี 5 ระดับดังนี้

ระดับ 5 หมายถึงว่ามีแรงจูงใจสูงมาก

ระดับ 4 หมายถึงว่ามีแรงจูงใจสูง

ระดับ 3 หมายถึงว่ามีแรงจูงใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึงว่ามีแรงจูงใจต่ำ

ระดับ 1 หมายถึงว่ามีแรงจูงใจต่ำมาก

การสร้างแบบสอบถามได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและการบริหารงาน โดยเฉพาะเรื่องแรงจูงใจของบุคลากรต่องานต่อวิทยาลัย ต่อสิ่งแวดล้อม และผลที่มีต่อแรงจูงใจในการทำงาน โดยศึกษาจากหนังสือ วารสารสิ่งพิมพ์ และเอกสารงานวิจัย แล้วดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามให้กรรมการวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขและพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามต่าง ๆ ทั้งในด้านคำถาม และโครงสร้างของคำถาม

3. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

1. ดร.กล้า สมตระกูล ผู้อำนวยการกองพัฒนาการศึกษา กรมการศึกษานอก

โรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ดร.อธิปต์ย์ คลีสุนทร ผู้อำนวยการกอง การสนเทศ สำนักงานปลัด
กระทรวงศึกษาธิการ

3. ดร.กอบพร อินทรกำแหง กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4. ดร.วราพรพรรณ น้อยสุวรรณ์ ศึกษาพิเศษ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

5. ดร.ศักดิ์ ภิรมย์ กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

6. นายธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ ศึกษาพิเศษ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิไปให้ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
ตรวจสอบอีกครั้ง

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา
วิชาช่างยนต์ของวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ จำนวน 40 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อทดสอบ
ความเชื่อมั่น ตรวจสอบความสมบูรณ์ และชัดเจนของแบบสอบถามโดยใช้สูตรอัลฟา ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อ
มั่น 0.82 โดยใช้สูตรของ Cronbach ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล

6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุญาตต่อกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2. นำหนังสืออนุมัติจากกรมอาชีวศึกษา ไปมอบให้ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค กลุ่ม ตัวอย่าง เพื่อขอ
อนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์
วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียง และภาคกลาง จำนวน 10 วิทยาลัย เป็นจำนวน 800 ฉบับ และได้รับคืน 745
ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.5

4. จำนวนแบบสอบถามที่เก็บคืนได้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 585 ฉบับคิดเป็นร้อยละ
78.52 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์แบบสอบถามไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์คำถามแบบเลือกตอบ นำมาแจกแจงความถี่ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อย
ละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

2. วิเคราะห์คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า นำคะแนนแจกแจงความถี่ของคำถามแต่ละข้อ
โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจสูงมาก	มีค่าเท่ากับ	5
แรงจูงใจสูง	มีค่าเท่ากับ	4
แรงจูงใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
แรงจูงใจต่ำ	มีค่าเท่ากับ	2
แรงจูงใจต่ำมาก	มีค่าเท่ากับ	1

แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย มัชฌิมเลขคณิต (X)

และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เพื่อให้เห็นลักษณะการกระจายของข้อมูลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต แล้วนำมาเปรียบเทียบอันดับ โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าคะแนนเฉลี่ย

ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การตีความหมาย
4.50 - 5.00	มีแรงจูงใจสูงมาก
3.50 - 4.49	มีแรงจูงใจสูง
2.50 - 3.49	มีแรงจูงใจปานกลาง
1.50 - 2.49	มีแรงจูงใจต่ำ
1.00 - 1.49	มีแรงจูงใจต่ำมาก

ตารางที่ 2

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งคืน และได้รับคืน จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม	
	ส่งไป	คืนมา
วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี	80	80
วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี	80	80
วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี	80	75
วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา	80	60
วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี	80	72
วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ	80	68
วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี	80	80
วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง	80	80
วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	80	74
วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี	80	80
รวม	800	745

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง 10 วิทยาลัย แต่ละวิทยาลัยได้ส่งแบบสอบถามไปวิทยาลัยละ 80 ชุด รวม 800 ชุด ได้รับคืน 745 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง ซึ่งจะนำเสนอในรูปแบบของตาราง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง จำแนกตามอายุ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิลำเนา

การรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ในการวิจัยนี้ได้ส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง 800 ฉบับ ได้รับคืนทั้งสิ้น 745 ฉบับ แต่จำนวนของแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์และจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลในครั้งนี้มีเพียง 585 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.52 ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน ซึ่งสามารถจำแนกตามสถานภาพต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3
แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 ต่ำกว่า 18 ปี	63	10.77
1.2 ตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป	522	89.23
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.1 เกรตเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00	483	82.56
2.2 เกรตเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00	102	17.44
3. ภูมิลำเนา		
3.1 อยู่ในเขตอำเภอเมือง	217	37.90
3.2 อยู่นอกเขตอำเภอเมือง	368	62.91

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์นั้น ส่วนมากเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 89.23 เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือมีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-3.00 คิดเป็นร้อยละ 82.56 และเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมือง เป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 62.91

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์

การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งในการวิเคราะห์ความคิดเห็นในแต่ละเรื่องนั้นจะวิเคราะห์ตามสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. ด้านอายุ

- กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี
- กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข. ด้านคะแนนเฉลี่ยสะสม

- กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00
- กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

ค. ด้านภูมิลาเนา

- กลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง
- กลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมือง

และแยกประเด็นของตัวบ่งชี้แรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย
2. แรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น
3. แรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเอง
4. แรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคต
5. แรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

การคิดค่าตอบเป็นค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และนำค่ามัชฌิมเลขคณิตที่คำนวณได้มาแปลความหมาย โดยถือเกณฑ์ ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายความว่า	มีแรงจูงใจสูงมาก
3.50 - 4.49	หมายความว่า	มีแรงจูงใจสูง
2.50 - 3.49	หมายความว่า	มีแรงจูงใจปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	มีแรงจูงใจต่ำ
1.00 - 1.49	หมายความว่า	มีแรงจูงใจต่ำมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ตารางที่ 4

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับ
แรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N = 63		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลา สอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.44	1.34	ปานกลาง
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.03	1.38	ปานกลาง
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.35	1.32	ต่ำ
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.15	1.34	สูง
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร	3.33	1.30	ปานกลาง
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.68	1.15	สูง
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.60	1.10	สูง
1.8	การจัดการเรียนการสอนดี	3.62	1.10	สูง
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีต่อการสอน	3.68	0.95	สูง
1.10	ครุภัณฑ์ชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	3.97	1.06	สูง
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.78	1.22	สูง
	รวม	3.45	1.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษา
ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง
ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง สำหรับด้านคุณ
ลักษณะของวิทยาลัยที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ ความมีครุภัณฑ์ชื่อเสียงของวิทยาลัย (3.97) รองลงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ การที่วิทยาลัยเป็น วิทยาลัยพัฒนาดีเด่น (3.78) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อในคุณลักษณะของวิทยาลัย พบว่า เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.45)

ตารางที่ 5

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N = 63		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.21	1.08	สูง
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.95	1.05	สูง
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.11	1.26	ปานกลาง
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.32	1.32	ต่ำ
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัย	3.10	1.20	ปานกลาง
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.30	1.10	ปานกลาง
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	2.90	1.19	ปานกลาง
2.8	สถานประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	3.10	1.36	ปานกลาง
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.46	1.13	ปานกลาง
	รวม	3.04	1.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลางของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง สำหรับด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ ได้รับการสนับสนุนทางด้านการเรียนจากบิดา มารดา (4.21) รองลงมา คือ การสนับสนุนจากหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน (3.95) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อพบว่า การสนับสนุนจากผู้อื่นนั้นเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.04)

ตารางที่ 6

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับ
แรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N = 63		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันอื่น	2.97	1.23	ปานกลาง
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.25	1.14	ปานกลาง
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบัน อื่น	3.05	1.18	ปานกลาง
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	3.35	1.17	ปานกลาง
3.5	ระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการ เงินจากวิทยาลัย	2.89	1.21	ปานกลาง
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร	3.89	1.11	สูง
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.62	1.11	สูง
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม			
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบัน อื่น	3.92	1.03	สูง
		3.62	1.16	สูง
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถ ศึกษาต่อระดับสูงได้	3.57	1.10	สูง
	รวม	3.35	1.14	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านความมุ่งมั่นของตนเอง ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และระดับสูงในสัดส่วนที่เท่ากัน สำหรับด้านความมุ่งมั่นของตนเองที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ (3.92) รองลงมา คือ ทำให้มีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตร (3.89) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ความมุ่งมั่นของตนเองเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.35)

ตารางที่ 7

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N = 63		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.84	1.12	สูง
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.86	1.06	สูง
4.3	มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.83	1.06	สูง
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.79	1.09	สูง
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.78	1.07	สูง
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.92	0.92	สูง
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	4.04	0.96	สูง
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.16	0.94	สูง
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	3.90	1.20	สูง
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	4.15	0.98	สูง
	รวม	3.92	1.03	สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการทำงานในอนาคต ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับสูงทุกข้อ สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วจะมีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (4.16) รองลงมา คือ ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้การพัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง (4.15) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านสภาพการทำงานในอนาคต เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับสูง (3.92)

ตารางที่ 8

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N = 63		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.29	1.08	สูง
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.90	1.44	ปานกลาง
5.3	ทุนส่วนตัว	2.52	1.44	ปานกลาง
5.4	องค์การรัฐบาล	2.16	1.22	ต่ำ
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	2.25	1.28	ต่ำ
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	2.10	1.28	ต่ำ
	รวม	2.70	1.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีอยู่ทั้งในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง แต่ข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือได้จากบิดา มารดา (4.29) รองลงมาคือ ทุนที่ได้รับจากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์ (2.90) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (2.70)

กลุ่มที่ 2 กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 9

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรง
 จูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N = 522		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลา สอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.07	1.35	ปานกลาง
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.35	1.25	ปานกลาง
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.22	1.26	ต่ำ
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.43	1.22	ปานกลาง
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร	3.83	1.08	สูง
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.53	1.16	สูง
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.65	1.10	สูง
1.8	การจัดการเรียนการสอนดี	3.67	0.98	สูง
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.67	0.99	สูง
1.10	ศรัทธาชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	4.01	0.99	สูง
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.93	1.08	สูง
	รวม	3.48	1.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษา
 ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง
 ของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง สำหรับด้าน
 คุณลักษณะของวิทยาลัยที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ นักศึกษามีความศรัทธาต่อชื่อเสียงของวิทยาลัย (4.01)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงมา คือ วิทยาลัยเป็นวิทยาลัยพัฒนาดีเด่น (3.93) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.48)

ตารางที่ 10

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N = 522		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.42	0.94	สูง
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.95	1.15	สูง
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.08	1.39	ปานกลาง
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.35	1.43	ต่ำ
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัย	3.21	1.32	ปานกลาง
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.31	1.19	ปานกลาง
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	3.11	1.26	ปานกลาง
2.8	สถานประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	2.83	1.33	ปานกลาง
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.48	1.20	ปานกลาง
	รวม	3.35	1.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลางของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา (4.42) รองลงมา คือ การสนับสนุนจากญาติ พี่น้อง (3.95) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่าการสนับสนุนจากผู้อื่นนั้นเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.35)

ตารางที่ 11

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับ
แรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N = 522		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันอื่น	3.12	1.21	ปานกลาง
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.33	1.12	ปานกลาง
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบัน อื่น	2.78	1.22	ปานกลาง
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	2.97	1.24	ปานกลาง
3.5	ระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการ เงินจากวิทยาลัย	2.45	1.25	ปานกลาง
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร	3.79	1.15	สูง
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.65	1.05	สูง
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.79	0.98	สูง
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบัน อื่น	3.62	1.16	สูง
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถ ศึกษาต่อระดับสูงได้	3.91	1.03	สูง
	รวม	3.34	1.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษา
ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับสูง และปานกลาง ในสัดส่วน
ส่วนที่เท่ากัน สำหรับด้านความมุ่งหวังของตนเองที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ (3.91) รองลงมาคือ เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตร (3.79) เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่า ความมุ่งหวังของตนเองเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.34)

ตารางที่ 12

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N = 522		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.75	1.01	สูง
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.70	0.99	สูง
4.3	มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.89	0.89	สูง
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.83	0.91	สูง
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.71	0.97	สูง
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.77	0.94	สูง
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	3.96	0.88	สูง
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.14	0.88	สูง
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	3.97	0.90	สูง
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	3.95	0.93	สูง
	รวม	3.77	0.93	สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการทำงานในอนาคต ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับสูงทุกข้อ สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้ว จะทำให้มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (4.14) รองลงมาคือ จะทำให้มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานมากขึ้น (3.97) เมื่อพิจารณาารวมทุกข้อ พบว่า ด้านสภาพการทำงานในอนาคต เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับสูง (3.77)

ตารางที่ 13

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของ ระดับแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N = 522		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.56	0.88	สูงมาก
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.76	1.42	ปานกลาง
5.3	ทุนส่วนตัว	2.21	1.25	ต่ำ
5.4	องค์กรรัฐบาล	2.90	1.25	ปานกลาง
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	1.83	1.23	ต่ำ
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	1.77	1.21	ต่ำ
	รวม	2.51	1.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นถึงแหล่งทุนที่นักศึกษาได้รับเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่แล้วได้จากบิดามารดา (4.56) รองลงมาคือ ทุนที่หวังจะได้รับองค์การรัฐบาล(2.90) สำหรับแหล่งทุนอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้ว จะมีความคาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนในระดับต่ำ ได้แก่ ทุนจากมูลนิธิ สมาคม หรือกองทุน (1.77) หรือ ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน (1.83) แต่เมื่อดูในภาพรวมแล้วเป็นแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาได้ในระดับปานกลาง (2.51)

กลุ่มที่ 3 นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

ตารางที่ 14

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N = 483		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลาสอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.11	1.33	ปานกลาง
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.30	1.26	ปานกลาง
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.18	1.35	ต่ำ
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.44	1.23	ปานกลาง
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้อัตระดับประกาศนียบัตร	3.75	1.11	สูง
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.57	1.18	สูง
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.66	1.01	สูง
1.8	การจัดการเรียนการสอนดี	3.66	1.01	สูง
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.68	1.01	สูง
1.10	ครุภัณฑ์ชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	4.05	0.98	สูง
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.92	1.09	สูง
	รวม	3.48	1.23	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง สำหรับด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ มีความศรัทธาต่อชื่อเสียงของวิทยาลัย (4.05) รองลงมา คือ เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น (3.92) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อในคุณลักษณะของวิทยาลัย พบว่าเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.48)

ตารางที่ 15

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N = 63		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.39	0.98	สูง
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.12	1.37	ปานกลาง
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.99	1.12	สูง
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.35	1.43	ต่ำ
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัย	3.17	1.31	ปานกลาง
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.35	1.18	ปานกลาง
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	3.12	1.37	ปานกลาง
2.8	สถานประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	2.85	1.33	ปานกลาง
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.47	1.20	ปานกลาง
	รวม	3.31	1.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง สำหรับ แรงจูงใจอันดับแรก คือ ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากบิดา มารดา (4.39) รองลงมาเป็นการสนับสนุนจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน (3.99) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อในคุณลักษณะของวิทยาลัย พบว่าเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.48) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลงมาคือ การ สนับสนุนจากญาติ พี่น้อง (3.99) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อพบว่า การสนับสนุนจากผู้อื่นนั้นเป็น แรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.31)

ตารางที่ 16

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรง จูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N = 63		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันอื่น	2.97	1.23	ปานกลาง
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.33	1.11	ปานกลาง
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบัน อื่น	2.81	1.22	ปานกลาง
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	3.06	1.24	ปานกลาง
3.5	ระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการ เงินจากวิทยาลัย	2.49	1.25	ต่ำ
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร	3.80	1.18	สูง
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.65	1.07	สูง
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.78	0.98	สูง
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบัน อื่น	3.65	1.03	สูง
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถ ศึกษาต่อระดับสูงได้	3.89	1.06	สูง
	รวม	3.37	1.14	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 5 ใน 10 ข้ออยู่ในระดับสูง 4 ใน 10 ข้ออยู่ในระดับปานกลางสำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ (3.89) รองลงมา คือ มีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (3.80) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ความมุ่งหวังของตนเองเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.37)

ตารางที่ 17

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจ
ในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N = 483		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.76	1.03	สูง
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.72	0.99	สูง
4.3	มีโอกาสดำตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.89	0.92	สูง
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.85	0.93	สูง
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.70	1.00	สูง
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.80	0.94	สูง
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	3.98	0.92	สูง
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.13	0.91	สูง
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	4.00	0.93	สูง
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	3.95	0.93	สูง
	รวม	3.88	0.96	สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการทำงานในอนาคต ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับสูงทุกข้อ สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทางด้านนี้แล้ว จะทำให้มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (4.13) รองลงมาคือ จะทำให้มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานมากขึ้น (4.00) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านสภาพการทำงานในอนาคต เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับสูง (3.88)

ตารางที่ 18

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจ
ในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N = 483		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.50	0.93	สูงมาก
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.77	1.42	ปานกลาง
5.3	ทุนส่วนตัว	2.30	1.27	ต่ำ
5.4	องค์การรัฐบาล	1.93	1.25	ต่ำ
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	1.87	1.23	ต่ำ
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	1.81	1.22	ต่ำ
	รวม	2.55	1.22	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นถึงแหล่งทุนที่นักศึกษาได้รับเพื่อใช้ในการศึกษาต่อพบว่า ส่วนใหญ่แล้วได้จากบิดา มารดา (4.50) รองลงมา คือ ทุนที่ได้รับจากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์ (2.77) สำหรับความคาดหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนจากแหล่งอื่นนั้น มีในระดับต่ำได้แก่ การสนับสนุนจากมูลนิธิ สมาคม หรือกองทุน (1.81) หรือการสนับสนุนจากสถานประกอบการของเอกชน (1.23) แต่เมื่อดูในภาพรวมแล้ว ก็ยังเป็นแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาได้ในระดับปานกลาง การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 4 นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

ตารางที่ 19

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจ
ในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N = 102		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลา สอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.12	1.45	ปานกลาง
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.37	1.27	ปานกลาง
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.47	1.33	ต่ำ
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.45	1.22	ปานกลาง
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร	3.74	1.13	สูง
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.41	1.07	ปานกลาง
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.56	1.08	สูง
1.8	การจัดการเรียนการสอนดี	3.71	0.89	สูง
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.62	0.83	สูง
1.10	ศรัทธาชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	3.80	1.03	สูง
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.86	1.12	สูง
	รวม	3.46	1.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามา
ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 6 ใน 11 ข้ออยู่ในระดับ
สูง และ 3 ใน 11 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เห็นว่าวิทยาลัยเป็นวิทยา
เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ เมื่ออนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น (3.86) รองลงมาคือ มีความศรัทธาในชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค (3.80) เมื่อพิจารณา รวมทุกข้อในคุณลักษณะของวิทยาลัย พบว่า เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.46)

ตารางที่ 20

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจ ในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N = 102		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.42	0.86	สูง
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.78	1.24	สูง
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	2.94	1.43	ปานกลาง
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.30	1.35	ต่ำ
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัย	3.35	1.29	ปานกลาง
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.09	1.16	ปานกลาง
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	2.97	1.16	ปานกลาง
2.8	สถานประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	2.92	1.40	ปานกลาง
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.48	1.15	ปานกลาง
	รวม	3.25	1.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามา ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและ ภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรง จูงใจในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ การสนับสนุนจากบิดา มารดา (4.42) รองลง มาคือ การสนับสนุนจากหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน (3.78) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อพบว่า การสนับสนุนจากผู้ อื่นนั้นเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.25)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจ
ในด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N = 102		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันอื่น	3.06	1.27	ปานกลาง
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.26	1.15	ปานกลาง
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบัน อื่น	2.78	1.23	ปานกลาง
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	2.79	1.21	ปานกลาง
3.5	ระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการ เงินจากวิทยาลัย	2.53	1.28	ปานกลาง
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสงานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร	3.79	1.02	สูง
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.60	1.02	สูง
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.66	0.98	สูง
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบัน อื่น	3.66	0.99	สูง
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถ ศึกษาต่อระดับสูงได้	3.99	0.96	สูง
	รวม	3.31	1.11	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเอง ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามา
ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียง
ภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปาน
กลาง และระดับสูงในสัดส่วนที่เท่ากัน สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เสนออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาต่อในระดับสูงได้ (3.99) รองลงมาคือ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (3.79) เมื่อพิจารณาจากข้อ พบว่า ความมุ่งหวังของตนเองเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.31)

ตารางที่ 22

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N = 102		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.79	0.96	สูง
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.71	1.02	สูง
4.3	มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.85	0.85	สูง
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.71	0.91	สูง
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.78	0.86	สูง
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.71	0.94	สูง
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	3.92	0.77	สูง
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.22	0.75	สูง
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	3.79	0.95	สูง
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	4.02	0.89	สูง
	รวม	3.85	0.89	สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการทำงานในอนาคต ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับสูงทุกข้อ สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้ว จะมีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (4.22) รองลงมา คือทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้การพัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง (4.02) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านสภาพการทำงานในอนาคตเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับสูง (3.85)

ตารางที่ 23

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N = 102		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.67	2.78	สูงมาก
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.78	1.44	ปานกลาง
5.3	ทุนส่วนตัว	2.01	1.27	ต่ำ
5.4	องค์กรรัฐบาล	2.92	1.29	ต่ำ
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	1.92	1.30	ต่ำ
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	1.78	1.18	ต่ำ
	รวม	2.52	1.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือได้รับการสนับสนุนด้านทุนทรัพย์จากบิดา มารดา สูงมาก (4.67) รองลงมา คือ ทุนจากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์ (2.78) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (2.52)

กลุ่มที่ 5 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง

ตารางที่ 24

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรง
 จูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N = 217		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลา สอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.21	1.30	ปานกลาง
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.24	1.28	ปานกลาง
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.28	1.24	ต่ำ
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.47	1.23	ปานกลาง
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร	3.75	1.14	สูง
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.49	1.18	ปานกลาง
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.65	1.10	สูง
1.8	การจัดการเรียนการสอนดี	3.60	1.05	สูง
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.63	1.00	สูง
1.10	ศรัทธาชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	3.98	1.05	สูง
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.62	1.22	สูง
	รวม	3.47	1.16	ปานกลาง

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่ให้นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความศรัทธาในชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค (3.98) รองลงมา คือข้อสอบเข้าตรงกับความรู้ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (3.75) ส่วนสาเหตุที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในระดับต่ำคือ การที่ทางวิทยาลัยรับสมัครทางไปรษณีย์ (2.28) แต่เมื่อดูภาพรวมของแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยแล้วยังอยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรง
 จูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N = 217		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.32	1.04	สูง
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.21	1.38	ปานกลาง
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.90	1.22	สูง
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.50	1.45	ปานกลาง
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัย	3.20	1.28	ปานกลาง
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.28	1.19	ปานกลาง
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	3.05	1.23	ปานกลาง
2.8	สถานประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	2.99	1.30	ปานกลาง
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.40	1.17	ปานกลาง
	รวม	3.32	1.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง สำหรับด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ ได้รับแรงจูงใจในการสนับสนุนด้านการเรียนจากบิดามารดา (4.32) รองลงมา คือ การสนับสนุนจากญาติพี่น้อง (3.90) เมื่อพิจารณาทุกข้อพบว่า การสนับสนุนจากผู้อื่นนั้นเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.32)

ตารางที่ 26

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรง
 จูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N =217		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันอื่น	3.10	1.19	ปานกลาง
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.29	1.08	ปานกลาง
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบัน อื่น	2.87	1.15	ปานกลาง
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	3.17	1.21	ปานกลาง
3.5	ระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการ เงินจากวิทยาลัย	2.61	1.25	ปานกลาง
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร	3.93	1.08	สูง
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.57	1.04	สูง
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.74	0.98	สูง
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบัน อื่น	3.64	1.05	สูง
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถ ศึกษาต่อระดับสูงได้	3.94	1.09	สูง
	รวม	3.39	1.11	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษา
 ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียง
 กลาง ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง
 และระดับสูงในสัดส่วนที่เท่ากัน สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถ
 ศึกษาระดับสูงได้

ศึกษาต่อในระดับสูงได้ (3.94) รองลงมา คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (3.93) เมื่อพิจารณาทุกข้อ พบว่า ความมุ่งหวังของตนเองเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.39)

ตารางที่ 27

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N = 217		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.86	1.01	สูง
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.80	0.95	สูง
4.3	มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.95	0.87	สูง
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.85	0.96	สูง
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.81	0.93	สูง
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.81	0.96	สูง
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	3.99	0.91	สูง
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.12	0.93	สูง
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	3.94	0.98	สูง
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	3.99	0.96	สูง
	รวม	3.91	0.95	สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการทำงานในอนาคตที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับสูงทุกข้อ สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้ว จะมีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (4.16) รองลงมา คือ ทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง (3.99) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านสภาพการทำงานในอนาคต เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับสูง (3.91)

ตารางที่ 28

แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N = 217		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.47	0.94	สูง
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.79	1.41	ปานกลาง
5.3	ทุนส่วนตัว	2.41	1.32	ต่ำ
5.4	องค์กรรัฐบาล	2.05	1.29	ต่ำ
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	2.11	1.36	ต่ำ
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	1.98	1.29	ต่ำ
	รวม	2.64	1.27	ปานกลาง

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ส่วนข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ ได้รับการสนับสนุนด้านทุนทรัพย์จากบิดา มารดา (4.47) รองลงมาคือ การได้รับทุนสนับสนุนจากญาติพี่น้อง (2.79) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (2.64) ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 6 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง

ตารางที่ 29

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรง
 จูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N = 368		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลา สอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.05	1.38	ปานกลาง
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.36	1.25	ปานกลาง
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.21	1.28	ต่ำ
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.42	1.24	ปานกลาง
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร	3.75	1.10	ปานกลาง
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.58	1.15	สูง
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.64	1.10	สูง
1.8	การจัดการเรียนการสอนดี	3.71	0.95	สูง
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.70	0.97	สูง
1.10	คร่ำคร่าชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	4.02	0.96	สูง
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.96	1.02	สูง
	รวม	3.49	1.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษา
 ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง
 ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอกเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ส่วน
 ข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือมีความคร่ำคร่าชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค (4.02) รองลงมา คือ การออก
 เอกสารเป็นเอกสารสองวันเวลาสำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักผู้ได้เห็นใบเชิญระเบียบขั้นตอนการคำ
 "ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อสอบเข้า ตรงกับความรู้อันในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (3.75) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อในคุณลักษณะของวิทยาลัย พบว่า เป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.49)

ตารางที่ 30

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาออกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N = 368		ระดับแรงจูงใจ
		X	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.44	0.90	สูง
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.98	1.09	สูง
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.01	1.38	ปานกลาง
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.26	1.38	ต่ำ
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัย	3.20	1.32	ปานกลาง
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.32	1.17	ปานกลาง
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	3.12	1.26	ปานกลาง
2.8	สถานที่สอนให้คำแนะนำ	2.79	1.36	ปานกลาง
2.9	-	3.52	1.19	สูง
	รวม	3.29	1.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาออกเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ บิดา มารดา ให้การสนับสนุน (4.44) รองลงมา คือ หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน (3.98) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อพบว่า การสนับสนุนจากผู้อื่นนั้นเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.29)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 31

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับ
แรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N = 368		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันอื่น	3.11	1.23	ปานกลาง
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.34	1.15	ปานกลาง
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบัน อื่น	2.77	1.26	ปานกลาง
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	2.92	1.25	ปานกลาง
3.5	ระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการ เงินจากวิทยาลัย	2.44	1.25	ต่ำ
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร	3.72	1.18	สูง
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.68	1.06	สูง
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.77	0.99	สูง
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบัน อื่น	3.65	1.00	สูง
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถ ศึกษาต่อระดับสูงได้	3.89	1.01	สูง
--	รวม	3.33	1.44	ปานกลาง

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษา
ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง
ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 5 ใน 10 ข้ออยู่ในระดับสูง และ
4 ใน 10 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านความมุ่งหวังของตนเองที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรกคือ เมื่อสำเร็จ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ (3.89) รองลงมาคือ การได้รับการยอมรับจากสังคม (3.77) เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อ พบว่า ความมุ่งมั่นของตนเองเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (3.33)

ตารางที่ 32

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N = 368		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.70	1.02	สูง
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.67	1.02	สูง
4.3	มีโอกาสดำตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.84	0.92	สูง
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.81	0.91	สูง
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.66	1.00	สูง
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.77	0.93	สูง
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	3.96	0.88	สูง
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.15	0.86	สูง
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	3.98	0.91	สูง
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	3.95	0.09	สูง
	รวม	3.85	0.94	สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านการทำงานในอนาคต ที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับสูงทุกข้อ สำหรับข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ การมี ทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (4.12) รองลงมา คือ มีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำงานสูง (3.98) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านสภาพการทำงานในอนาคตเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับสูง (3.85)

ตารางที่ 33

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N = 368		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.57	0.89	สูงมาก
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.77	1.43	ปานกลาง
5.3	ทุนส่วนตัว	2.15	1.24	ต่ำ
5.4	องค์กรรัฐบาล	1.86	1.22	ต่ำ
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	1.74	1.53	ต่ำ
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	1.70	1.16	ต่ำ
	รวม	2.47	1.25	ต่ำ

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อที่มีต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ แต่ข้อที่เป็นแรงจูงใจอันดับแรก คือ ได้ทุนทรัพย์จากบิดา มารดา (4.57) รองลงมาคือ ได้รับสนับสนุนจากญาติพี่น้อง (2.77) เมื่อพิจารณารวมทุกข้อ พบว่า ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อเป็นแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปานกลาง (2.47)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 34

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมาย
ของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N = 585		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลา สอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.46	1.35	ปานกลาง
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.27	1.28	ปานกลาง
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.21	1.29	ต่ำ
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.45	1.27	ปานกลาง
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร	3.68	1.14	สูง
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.54	1.14	สูง
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.62	1.08	สูง
1.8	การจัดการเรียนการสอนดี	3.66	0.99	สูง
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.66	0.95	สูง
1.10	ครุภัณฑ์ชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	3.97	1.01	สูง
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.84	1.28	สูง
	รวม	3.47	1.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่าง
ยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลางนั้น นักศึกษามีแรงจูงใจในด้านความศรัทธาในชื่อ
เสียงของวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.97$) เป็นอันดับสูง รองลงมา คือ การเป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น ($\bar{X} = 3.68$)
สาเหตุที่เกิดแรงจูงใจต่ำ คือ การที่วิทยาลัยรับสมัครทางไปรษณีย์ ($\bar{X} = 2.21$) แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวม
ของแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมาย
ของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N = 585		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.44	0.90	สูง
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.98	1.09	สูง
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.01	1.38	ปานกลาง
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.26	1.38	ต่ำ
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัย	3.20	1.32	ปานกลาง
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.32	1.17	ปานกลาง
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	3.21	1.26	ปานกลาง
2.8	สถานที่ประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	2.79	1.36	ปานกลาง
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.52	1.19	สูง
	รวม	3.29	1.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางนั้น นักศึกษามีแรงจูงใจจากบิดา มารดา ให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมา คือ หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน ($\bar{X} = 3.98$) และอาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ ($\bar{X} = 3.52$) ส่วนการได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย เป็นแรงจูงใจต่ำ ($\bar{X} = 2.26$) แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแรงจูงใจ ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$)

ตารางที่ 36

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมาย
ของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาด้านความมุ่งหวังของตนเอง

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N = 585		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษา ต่อในสถาบันอื่น	3.05	1.22	ปานกลาง
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.29	1.12	ปานกลาง
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบัน อื่น	2.83	1.21	ปานกลาง
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	3.04	3.04	ปานกลาง
3.5	ระหว่างการศึกษามีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการ เงินจากวิทยาลัย	2.56	1.25	ต่ำ
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร	3.82	1.12	สูง
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.61	1.05	สูง
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.71	0.99	สูง
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบัน อื่น	3.64	1.07	สูง
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถ ศึกษาต่อระดับสูงได้	3.92	1.04	สูง
	รวม	3.35	1.13	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลางนั้น นักศึกษามีความมุ่งหวังว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร ($\bar{X} = 3.82$) และจะได้รับการยอมรับจากสังคม ($\bar{X} = 3.71$) ส่วนความมุ่งหวังของตนเองในระดับแรงจูงใจต่ำของนักศึกษาระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.56$) แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$)

ตารางที่ 37

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาด้านสภาพการทำงานในอนาคต

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N = 585		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.78	1.02	สูง
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.74	1.00	สูง
4.3	มีโอกาสดำตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.87	1.1	สูง
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.80	0.95	สูง
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.74	0.97	สูง
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.79	0.84	สูง
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	3.97	0.88	สูง
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.15	0.87	สูง
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	3.93	0.97	สูง
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	4.00	0.93	สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ **รวม** ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น $\bar{X} = 3.92$ S.D. = 1.03 ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องยังอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลางนั้น นักศึกษามีแรงจูงใจว่ามีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมา มีความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง ($\bar{X} = 4.00$) และสามารถทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ ($\bar{X} = 3.97$) ส่วนแรงจูงใจต่ำสุด ความสามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.74$) แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคตอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.86$)

ตารางที่ 38

แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความหมายของระดับแรงจูงใจของนักศึกษาด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N = 63		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.51	1.25	สูง
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.79	1.42	ปานกลาง
5.3	ทุนส่วนตัว	2.26	1.29	ปานกลาง
5.4	องค์กรรัฐบาล	2.13	1.25	ต่ำ
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	1.95	1.32	ต่ำ
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	1.94	1.22	ต่ำ
	รวม	2.56	1.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลางนั้น นักศึกษามีแรงจูงใจจากบิดา มารดา ให้ทุนการศึกษา ($\bar{X} = 4.51$) ในระดับแรงจูงใจสูง รองลงมา ส่วนที่ได้รับจากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์ ($\bar{X} = 2.79$) และทุนส่วนตัว ($\bar{X} = 2.26$) ส่วนการได้รับทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อระดับแรงจูงใจต่ำจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน ($\bar{X} = 1.94$) แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$)

ตารางที่ 39

สรุปค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ของระดับแรงจูงใจในภาพรวม

ข้อ	แรงจูงใจในภาพรวม	N = 585		ระดับแรงจูงใจ
		\bar{X}	S.D.	
1	แรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคต	3.86	0.95	สูง
2	แรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	3.47	3.16	ปานกลาง
3	แรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	3.35	1.20	ปานกลาง
4	แรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของผู้เรียน	3.35	1.13	ปานกลาง
5	แรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	2.56	1.24	ปานกลาง
	รวม	3.32	1.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้านของนักศึกษาจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคตจะมีค่าระดับคะแนนอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.86 ส่วนแรงจูงใจในด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ แรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย (3.47) แรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเอง (3.35) แรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น (3.35) และแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ (2.56) แต่ในลักษณะของภาพรวมแล้ว แรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเข้ามาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีอยู่ในระดับปานกลาง (3.32)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง จำแนกตามอายุ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิลำเนา ดังนี้

1. เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 40

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย ของนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N ₁ = 63		N ₂ = 522		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลา สอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.44	1.34	3.07	1.35	4.33
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.03	1.29	3.35	1.25	3.53
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.34	1.32	2.22	1.26	0.60
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.51	1.34	3.43	1.22	0.22
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.33	1.30	3.80	1.08	10.40*
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.68	1.15	3.53	1.16	0.98
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.60	1.10	3.65	1.10	0.90
1.8	การจัดการเรียนการสอนดี	3.62	1.10	3.67	0.98	0.18
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.68	0.95	3.67	0.99	0.00
1.10	ครุภัณฑ์ชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	3.97	1.06	4.01	0.99	0.11
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.78	1.22	3.93	1.08	1.01
	รวม	3.45	1.20	3.48	1.13	1.92

*P > .05

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา
ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง
ของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตก
ต่างในแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของทั้งสองกลุ่มอายุ อยู่ 2 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
คือ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น โดยสร้างความสนใจแก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี (3.44) สูงกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (3.04) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ข้อสอบตรงตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยสร้างความสนใจให้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี (3.33) ต่ำกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (3.80) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ .05

ตารางที่ 41

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N ₁ = 63		N ₂ = 522		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.21	1.08	4.42	0.94	2.75
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.11	1.26	3.08	1.39	0.02
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.95	1.05	3.95	1.15	0.00
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.32	1.32	2.35	1.43	0.03
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิม	3.10	1.20	3.21	1.32	0.46
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.30	1.10	3.31	1.19	0.01
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	2.90	1.19	3.11	1.26	1.59
2.8	สถานประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	3.10	1.36	2.83	1.33	2.19
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.46	1.13	3.48	1.20	0.01
	รวม	3.04	1.19	3.35	1.25	0.78

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางของกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และกลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาทั้ง

สองกลุ่มมีแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกเรื่อง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 42

เปรียบเทียบแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N ₁ = 63		N ₂ = 522		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าเข้าศึกษาต่อในสถาบันอื่น	2.97	1.23	3.12	1.21	0.93
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.25	1.14	3.33	1.12	0.24
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบันอื่น	3.05	1.16	2.78	1.22	0.73
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	3.35	1.17	2.97	1.24	5.33*
3.5	ระหว่างการศึกษามีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากวิทยาลัย	2.89	1.21	2.45	1.25	6.86*
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.89	1.11	3.79	1.15	0.44
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.52	1.11	3.65	1.05	0.82
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.57	1.03	3.79	3.79	2.67
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบันอื่น	3.62	1.16	3.65	3.65	0.06
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแล้วสามารถศึกษาในระดับสูงได้	3.92	1.10	3.91	3.91	0.10
	รวม	3.35	1.14	3.34	1.13	2.01

*P < .05

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลางของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในข้อ 3.4 และ 3.5 ซึ่งข้อ 3.4 คือ การหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา และข้อ 3.5 คือ การใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากวิทยาลัย

ต่างในแรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองของทั้งสองกลุ่มอายุ อยู่ 2 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ

1. การจะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา สร้างความภูมิใจแก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี (3.35) สูงกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (2.97) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ในระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากวิทยาลัยสร้างความภูมิใจให้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี (2.89) สูงกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (2.45) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ 0.01

ตารางที่ 43

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N ₁ = 63		N ₂ = 522		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.84	1.12	3.75	1.01	0.44
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.86	1.06	3.70	0.99	1.58
4.3	มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.83	1.06	3.89	0.89	0.29
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.79	1.09	3.83	0.91	0.08
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.78	1.07	3.71	0.97	0.31
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.92	0.92	3.77	0.94	1.15
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	4.04	0.96	3.96	0.88	0.55
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.16	0.94	4.14	0.88	0.03
4.9	มีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำงานสูง	3.90	1.20	3.97	0.90	0.30
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	4.06	0.90	3.95	0.93	0.79
	รวม	3.92	1.03	3.77	0.93	0.59

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคต ที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ของกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และกลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พบว่า มีความแตกต่างกันไม่ว่าการมีใจใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้การพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีแรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 44

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N ₁ = 63		N ₂ = 522		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.29	1.08	4.56	0.88	5.24*
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.90	1.44	2.76	1.42	0.59
5.3	ทุนส่วนตัว	2.52	1.44	2.21	1.25	3.35
5.4	องค์การรัฐบาล	2.16	1.22	1.90	1.25	2.41
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	2.25	1.28	1.83	1.23	6.55*
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	2.10	1.28	1.77	1.21	4.08*
	รวม	3.35	1.14	3.34	1.13	2.01

*P < .05

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างในแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของทั้งสองกลุ่มอายุอยู่ 3 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ

1. การได้รับทุนทรัพย์จากบิดา มารดา เป็นการสร้างความสนใจแก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี (4.29) ต่ำกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (4.56) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. การได้รับทุนจากสถานประกอบการของเอกชน เป็นการสร้างความสนใจให้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี (2.25) สูงกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (1.83) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การได้รับทุนจากมูลนิธิ สมาคม และกองทุน เป็นการสร้างความภูมิใจให้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี (2.10) สูงกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (1.77) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

ตารางที่ 45

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N ₁ = 483		N ₂ = 102		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วงเวลาสอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.11	1.33	3.12	1.45	0.01
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.30	1.26	3.37	1.27	0.28
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.18	1.25	2.47	1.33	4.38*
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.44	1.23	3.45	1.22	0.01
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร	3.75	1.11	3.74	1.13	0.02
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.57	1.18	3.41	1.07	1.68
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.66	1.10	3.56	1.08	0.72
1.8	การจัดการเรียนการสอนที่ดี	3.66	1.01	3.71	0.89	0.18
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.68	1.01	3.62	0.83	0.37
1.10	ครุภัณฑ์ชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	4.05	0.98	3.80	1.03	5.20*
1.11	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.92	1.09	3.86	1.12	0.22
	รวม	3.34	1.23	3.46	1.13	1.18

*P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย ที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ของกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับกลุ่ม นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างในแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย ของทั้งสองกลุ่มคะแนนสะสมเฉลี่ยอยู่ 2 ข้อซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

1. การเปิดโอกาสให้สมัครทางไปรษณีย์ เป็นการสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 (2.18) ต่ำกว่ากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 (2.47) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ความคร่ำคร่าต่อชื่อเสียงของวิทยาลัย เป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 (4.05) สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 3.00 (3.80) และระดับแรงจูงใจดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 46

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N ₁ = 483		N ₂ = 102		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.39	0.98	4.42	0.86	0.10
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.12	1.37	2.94	1.43	1.35
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.99	1.12	3.78	1.24	2.68
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.35	1.43	2.30	1.35	0.11
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิม	3.17	1.31	3.35	1.29	1.70
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.35	1.18	3.09	1.16	4.29*
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	3.12	1.27	2.97	1.16	1.27
2.8	สถานประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	2.85	1.33	2.92	1.40	0.26
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.47	1.20	3.48	1.15	0.00
	รวม	3.31	1.25	3.25	1.23	1.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ *P < .05 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 46 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านการได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น ที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ของกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน ของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 (3.35) เป็นการสร้างแรงจูงใจสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.00 (3.09) และแรงจูงใจดังกล่าวของกลุ่มนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 47

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	$N_1 = 438$		$N_2 = 102$		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอื่น	3.12	1.21	3.06	1.27	0.20
3.2	จะให้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.33	1.11	3.26	1.15	0.30
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบันอื่น	2.81	1.22	2.78	1.23	0.05
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	3.06	1.24	2.79	1.21	3.78
3.5	ระหว่างการศึกษามีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากวิทยาลัย	2.49	1.26	2.53	1.28	0.06
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตร	3.80	1.18	3.79	1.02	0.01
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.65	1.07	3.60	1.01	0.17
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.78	0.89	3.66	0.98	1.43
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบันอื่น	3.65	1.03	3.66	0.99	0.78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ข้อ	ด้านความมุ่งหวังของตนเอง	N ₁ = 438		N ₂ = 102		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถศึกษาต่อระดับสูงได้	3.89	1.06	3.99	0.96	0.78
	รวม	3.77	1.14	3.31	1.11	0.70

ตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านความมุ่งหวังของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 48

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N ₁ = 483		N ₂ = 102		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.76	1.03	3.79	0.98	0.13
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.72	0.99	3.71	1.02	0.02
4.3	มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี	3.89	1.92	3.85	0.85	0.14
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.85	0.93	3.71	0.91	2.05
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.70	1.00	3.78	0.86	0.66
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.80	0.94	3.71	0.94	0.83
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	3.98	0.92	3.92	0.77	0.35
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4.13	0.91	4.22	0.75	0.86
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	4.00	0.93	3.79	0.95	4.17*
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีสูง	3.95	0.93	4.02	0.81	0.42
	รวม	3.88	0.96	3.85	0.59	0.96

*P < .05

ตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคต ที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ของกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจะมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง ของนักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 (4.00) เป็นการสร้างแรงจูงใจสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนสะสมเฉลี่ยมากกว่า 3.00 (3.79) และแรงจูงใจดังกล่าวของกลุ่มนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 49

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N ₁ = 483		N ₂ = 102		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.50	0.93	4.67	2.78	2.75
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.77	1.42	2.78	1.44	0.00
5.3	ทุนส่วนตัว	2.23	1.27	2.01	1.27	4.265*
5.4	องค์การรัฐบาล	1.93	1.25	1.92	1.29	0.00
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	1.87	1.23	1.92	1.18	0.03
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	1.81	1.22	1.78	1.18	0.03
	รวม	2.55	1.22	2.51	1.21	1.20

*P < .05

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย 2.00-3.00 กับผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.00 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อที่ใช้ ทุนส่วนตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 (2.23) สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 (2.01)

3.เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 50

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของนักศึกษาที่มี
ภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย	N ₁ = 217		N ₂ = 368		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
1.1	วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงช่วง เวลาสอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น	3.21	1.30	3.05	1.38	1.76
1.2	การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.24	1.28	3.36	1.25	1.16
1.3	รับสมัครทางไปรษณีย์	2.28	1.24	2.21	1.28	0.42
1.4	วิชาที่จัดสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชา	3.47	1.23	3.42	1.24	0.21
1.5	ข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร	3.75	1.14	3.75	1.10	0.00
1.6	มีเครื่องมือการสอนทันสมัย	3.49	1.18	3.58	1.15	1.82
1.7	มีสถานที่ฝึกงานได้มาตรฐาน	3.65	1.10	3.64	1.10	0.04
1.8	การจัดการเรียนการสอนที่ดี	3.60	1.05	3.71	0.95	1.69
1.9	คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน ครุฑาชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค	3.63	1.00	3.70	0.97	0.72
1.10	เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น	3.98	1.05	4.02	0.96	0.31
1.11		3.82	1.22	3.96	1.02	2.28
	รวม	3.47	1.16	3.49	1.12	0.86

ตารางที่ 50 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยของกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน คือ กลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง กับกลุ่มที่มีภูมิลำเนา นอกเขตอำเภอเมือง พบว่าคุณลักษณะของวิทยาลัย สร้างแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแต่ละข้อสร้างแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 51

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านการสนับสนุนของผู้อื่นของนักศึกษาที่มี
ภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น	N ₁ = 63		N ₂ = 522		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
2.1	บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน	4.32	1.04	4.40	0.70	2.44
2.2	หัวหน้างานเพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียน	3.21	1.38	3.01	1.38	2.92
2.3	ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน	3.90	1.22	3.98	1.09	0.76
2.4	ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย	2.50	1.45	2.26	1.38	4.03*
2.5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิม	3.20	1.28	3.20	1.32	0.00
2.6	ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน	3.28	1.19	3.32	1.17	0.18
2.7	ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน	3.05	1.23	3.12	1.26	0.38
2.8	สถานประกอบการสนับสนุนให้เรียนต่อ	2.99	1.30	2.79	1.36	3.08
2.9	อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ	3.40	1.17	3.52	1.19	1.29
	รวม	3.32	1.25	3.29	1.23	1.65

*P < .05

ตารางที่ 51 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นในการศึกษาต่อของนักศึกษาที่มี
ภูมิลำเนาที่แตกต่างกันคือกลุ่มที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมืองพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว
พบว่า การที่จะได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัยเป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ความแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือสามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่
กลุ่มที่มีภูมิลำเนาใน เขตอำเภอเมือง (2.50) สูงกว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง

ตารางที่ 52

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านความมุ่งมั่นของตนเองของนักศึกษา
ที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านความมุ่งมั่นของตนเอง	N ₁ = 217		N ₂ = 398		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
3.1	เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าเข้าศึกษาต่อในสถาบันอื่น	3.10	1.19	3.11	1.23	0.03
3.2	จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น	3.29	1.08	3.34	1.15	0.24
3.3	จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบันอื่น	3.87	1.15	2.77	1.26	0.91
3.4	จะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา	3.17	1.21	2.90	1.25	5.49*
3.5	ระหว่างการศึกษามีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากวิทยาลัย	2.61	1.25	2.44	1.25	2.55
3.6	เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3.93	1.08	3.72	1.18	4.63*
3.7	จะมีโอกาสได้งานทำดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น	3.57	1.04	3.68	1.06	1.55
3.8	จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.74	0.98	3.77	0.99	0.02
3.9	จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบันอื่น	3.64	1.05	3.65	1.00	0.02
3.10	เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแล้วสามารถศึกษาในระดับสูงได้	3.94	1.09	3.89	1.01	0.44
	รวม	3.39	1.11	3.33	1.14	1.60

*P < .05

ตารางที่ 52 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านความมุ่งมั่นของตนเองที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลางของกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง กับกลุ่ม นักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างในแรงจูงใจด้านความมุ่งมั่นของตนเองของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มอยู่ 2 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การจะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา เป็นการสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษากลุ่มที่มีภูมิฐานะในเขตอำเภอเมือง (3.17) สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิฐานะนอกเขตอำเภอเมือง (2.90) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษากลุ่มที่มีภูมิฐานะในเขตอำเภอเมือง (3.93) สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิฐานะนอกเขตอำเภอเมือง (3.72) และระดับแรงจูงใจดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 53

เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีภูมิฐานะในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านสภาพการทำงานในอนาคต	N ₁ = 217		N ₂ = 368		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
4.1	ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง	3.86	1.01	3.70	1.02	3.10
4.2	โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น	3.80	0.95	3.67	1.02	2.19
4.3	มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานดี	3.95	0.87	3.84	0.92	2.09
4.4	สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า	3.85	0.96	3.18	0.91	0.20
4.5	สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า	3.81	0.93	3.66	1.00	3.18
4.6	เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน	3.81	0.96	3.77	0.93	0.31
4.7	ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้	3.99	0.91	3.98	0.88	0.21
4.8	มีทักษะสูงกว่าระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.12	0.93	4.15	0.86	0.21
4.9	มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง	3.94	0.98	3.98	0.91	0.36
4.10	มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง	3.99	0.96	3.95	0.90	0.25
	รวม	3.91	0.95	3.85	0.94	1.21

*P > .05

ตารางที่ 53 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคตของนักศึกษาที่มีภูมิฐานะที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มที่มีภูมิฐานะอยู่ในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขต อำเภอเมือง พบว่าทั้งสองกลุ่มมีแรงจูงใจมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 54
เปรียบเทียบแรงจูงใจในด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักศึกษา
ที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง

ข้อ	ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ	N ₁ = 217		N ₂ = 368		F
		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
5.1	ได้จากบิดา มารดา	4.47	0.94	4.57	0.89	1.59
5.2	ได้จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์	2.79	1.41	2.77	1.43	0.03
5.3	ทุนส่วนตัว	2.41	1.32	2.15	1.24	5.41*
5.4	องค์การรัฐบาล	2.05	1.29	1.36	1.22	3.08
5.5	ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน	2.11	1.36	1.74	1.53	11.92
5.6	ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน	1.98	1.29	1.70	1.66	7.09
	รวม	2.64	1.27	2.47	1.25	4.85*

*P < .05

ตารางที่ 54 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ที่มีต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลางของกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง กับกลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง พบว่าสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง (2.64) สูงกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง (2.47) อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างในแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาสองภูมิลำเนา อยู่ 3 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

1. ทุนส่วนตัวเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง (2.41) สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง (2.15) และแรงจูงใจดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ทุนจากสถานประกอบการของเอกชนเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง (2.11) สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง (1.74) และระดับแรงจูงใจดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ
3. ทุนจากมูลนิธิ สมาคม และกองทุน เป็นการสร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง (1.98) สูงกว่ากลุ่มที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมือง (1.70) และระดับแรงจูงใจดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ เกี่ยวกับแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งมั่นของตนเอง สภาพการทำงานในอนาคต และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาแยกตามอายุ คณะแผนกเฉลี่ยสะสม และภูมิภาค

การรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา จากทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ เกี่ยวกับอายุ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิภาค

ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแล้ว ได้นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ และเชื่อถือได้จำนวน 585 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 78.52

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ ตอนที่ 2 ระดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ โดยวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง จำแนกตามอายุ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิภาค โดยวิเคราะห์ด้วยค่าเอฟ (F-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เสนอในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือมีคะแนนสะสมเฉลี่ยระหว่าง 2.00-3.00 และมีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 89.23, 82.56 และ 62.91 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์

1. นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีอยู่ในระดับสูง

2. นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยการสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีอยู่ในระดับสูง

3. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 มีแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีอยู่ในระดับสูง

4. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00ขึ้นไป มีแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีอยู่ในระดับสูง

5. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง มีแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีอยู่ในระดับสูง

6. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมือง มีแรงจูงใจในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีอยู่ในระดับสูง

จากผลการสรุปที่ได้ จะเห็นได้ว่า นักศึกษาในทุกกลุ่มของอายุ คะแนนเฉลี่ยสะสมและทุกกลุ่มภูมิลำเนา มีแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง และด้านเอกสารเป็นเอกสารทงสวนไวสำหรับกรใชงานเพื่การศีกษาใแทนนี้ เมื่อนูญาเดหนาเบไซบระโยชนใต้นการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ยกเว้นแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีอยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง จำแนกตามอายุ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิสำเนา

3.1 เมื่อทำการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย ของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มอายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม และกลุ่มภูมิสำเนา มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละกลุ่มแล้วพบว่า

1) ความเห็นของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับอายุ 18 ปีขึ้นไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องการออกข้อสอบเข้าตรงกับความรู้ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องการจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงกับช่วงสอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น

2) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่อง ความศรัทธาในชื่อเสียงของวิทยาลัย และเรื่องการรับสมัครทางไปรษณีย์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เมื่อทำการเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น ของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มอายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม และกลุ่มภูมิสำเนา มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า

1) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับกลุ่มที่มากกว่า 3.00 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการได้รับคำแนะนำให้ศึกษาต่อจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน

2) นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมืองมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องโอกาสที่จะได้รับทุนสนับสนุนจากทางวิทยาลัย

3.3 เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านความมุ่งมั่นในตนเอง ของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มอายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม และกลุ่มภูมิสำเนา มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า

1) กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในเรื่องโอกาสที่จะได้ใช้เงินสวัสดิการของวิทยาลัยในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องของการมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนการศึกษา

2) นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง และนอกเขตอำเภอเมืองมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนการศึกษาและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

3.4 เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคต ของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มอายุ คณะแผนกเฉลี่ยสะสม และกลุ่มภูมิลำเนา มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละกลุ่มแล้วพบว่า

1) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง

3.5 เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มอายุ และกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับกลุ่มที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในเรื่องนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละกลุ่มแล้วพบว่า

1) นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องทุนทรัพย์จากบิดา มารดา และแตกต่างกันในเรื่องของโอกาสที่จะได้รับทุนแต่สถานประกอบการเอกชน และทุนจากมูลนิธิ สมาคม และกองทุน

2) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 กับกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม มากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านทุนส่วนตัว

3) นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องของโอกาสที่จะได้รับทุนส่วนตัว และในเรื่องของการได้รับทุนจากสถานประกอบการของเอกชน และในเรื่องการได้รับทุนจากมูลนิธิสมาคม กองทุน

การอภิปรายผล

1. ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย พบว่า กลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง จำนวน 585 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่มีความศรัทธาและเชื่อว่าวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะมีผลต่อค่านิยมของสถานประกอบการเอกชนในการรับเข้าทำงาน เมื่อจบการศึกษาแล้ว และพบว่าการรับสมัครทางเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักเรียนไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปรษณีย์เป็นแรงจูงใจต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถพล เด็ดดวง เป็นผู้หนึ่งได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาล ผลการศึกษาพบว่า เข้าเรียนโรงเรียนตำรวจนครบาล โดยมีแรงจูงใจจากลักษณะงานของตำรวจ จากอาชีพตำรวจ อิทธิพลด้านการเงิน¹ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประบุญผดุง ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีแรงจูงใจด้านลักษณะงานตำรวจ อยู่ในระดับสูงและแรงจูงใจในด้านอิทธิพลทางบุคคล ทางการเงินและผลตอบแทนจากอาชีพ เช่นเดียวกับนักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่เคยเป็นข้าราชการมาก่อนนอกจากนี้ยังพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ในการเลือกเข้าเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ²

ซึ่งในเรื่องนี้ ระวีวรรณ ภัทรบริษา ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส เป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก 5 แห่ง ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ผลการวิจัยพบว่า "องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจหรืออิทธิพลให้นิสิตนักศึกษาเลือกวิชาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ได้แก่ แรงจูงใจด้านความถนัด และความสนใจ"³ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริชัย พงษ์วิชัย และ วัชรภรณ์ สุริยาวิวัฒน์ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า "แรงจูงใจที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาเลือกคณะบัญชีมากที่สุดคือ คาดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย และพบว่าการที่นิสิตนักศึกษาเลือกคณะบัญชีตามเพื่อน เป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด"⁴ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Lindgrain "บุคคลที่มีแรงจูงใจไม่ล้มฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยาน มีการแข่งขัน และมีความพยายามที่จะปรับปรุงพัฒนาตัวเองให้ดียิ่งขึ้น"⁵ ดังนั้นการที่สถานศึกษาเป็นวิทยาลัยดีเด่น จึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกสถานศึกษาด้วย

2. ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น พบว่ากลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออก และภาคกลาง จำนวน 585 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเข้าเรียนเพราะได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดา เป็นอันดับสูง รองลงมา หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงานสนับสนุนให้เรียนซึ่งมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษามาก และพบว่าการศึกษาจะได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัยของ ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อรุณยา ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลแต่ละระดับ แตกต่างกันไปตามฐานะและโอกาสในวัยเด็ก ส่วนใหญ่จะเรียน เพราะพ่อแม่ให้เรียนตามเพื่อน โดยเฉพาะการเลือกเรียนของเด็กวัยรุ่น มักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่พี่น้อง และเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานคนไทยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่พี่น้องบางคนมีค่านิยมต่าง ๆ ว่าการเรียนในชั้นสูง ๆ เท่านั้น ที่ทำให้บุตรหลานมีโอกาสได้งานดี มีเงินเดือนสูงเป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่วงศ์ตระกูล โดยไม่สามารถคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน การสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะดีก็จะส่งบุตรหลานของตนเองให้เรียนสูง⁶

เอกสาร เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่อื่นด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น นักศึกษาในทุกกลุ่มอายุ คะแนนเฉลี่ยสะสมและภูมิลาเนา มีแรงจูงใจด้านการสนับสนุนจากผู้อื่นในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของทุกกลุ่มพบว่า แรงจูงใจการศึกษาต่อมาจากการสนับสนุนให้ศึกษาจาก บิดา มารดาในระดับสูง ซึ่งอาจเป็นเพราะบิดา มารดา เป็นผู้สนับสนุนด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทุมพร ทองอุไทย ได้ศึกษาถึงความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาขึ้นอยู่กับศึกษาต่อด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มั่นสิวีร์ บุญเยี่ยม พบว่า แรงจูงใจจากการสนับสนุนของครอบครัว มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนผดุงครรภ์ และอนามัย กองทัพบก⁷ ส่วนแรงจูงใจจากความคาดหวังที่จะได้รับทุนสนับสนุนจากทางวิทยาลัยต้า

3. ด้านความมุ่งหวังของตนเอง พบว่ากลุ่มนักศึกษวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง จำนวน 585 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเข้าเรียนเพราะเมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วลงมาศึกษาในระดับสูงได้ รองลงมาเมื่อจบแล้วมีโอกาสหางานได้กว่าจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับของศิริชัย พงษ์วิชัย และวัชรภรณ์ สุริยาวิวัฒน์ ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลเข้าเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจที่ทำให้นิสิตนักศึกษาเลือกคณะบัญชี มากที่สุดคือ คาดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย

แรงจูงใจด้านความมุ่งหวังของตนเองของนักศึกษา จำนวน 585 คน มีความมุ่งหวังของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะการที่บุคคลจะทำการ สิ่งใดอยู่กับองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่ ผลตอบแทนที่ได้รับความพอใจหรือไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับผลตอบแทนที่จะได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นและโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวังตามทฤษฎีของ Vroom ได้ศึกษาจิตวิทยาของบุคคลในองค์กร พบว่า การที่บุคคลจะทำการ สิ่งใดอยู่กับองค์ประกอบ 4 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทุมพร ทองอุไทย ได้ศึกษาถึงความมุ่งหมายในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มคือ นักเรียน นักศึกษา ผู้ทำงาน และครู โดยใช้สัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของประชากรเป้าหมายแต่ละกลุ่ม ที่พบว่า ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา⁸

4. ด้านสภาพการทำงานในอนาคต พบว่ากลุ่มนักศึกษวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง จำนวน 585 คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับแรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเข้าเรียนอยู่ในระดับสูง แต่แรงจูงใจสูงสุด ได้แก่ การมีทักษะสูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รองลงมา มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนางานและเทคโนโลยีสูงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรุง บุญผดุง ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจมีแรงจูงใจในด้านลักษณะงานตำรวจอยู่ในระดับสูง และแรงจูงใจในด้านอิทธิพลทางบุคคลทางการเงิน และทางผลตอบแทนจากอาชีพนอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อนจะมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียน

โรงเรียนนายร้อยตำรวจสูงกว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่ไม่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อน นอกจากนี้ยังพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัสวีร์ บุญเปี่ยม ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนผดุงครรภ์และอนามัย กองทัพบก พบว่าแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน คือ ความต้องการยศว่าที่ ร้อยตรีหญิง และการมีหน้าที่การงานพยาบาล

5. ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ พบว่ากลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง จำนวน 585 คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับแรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเข้าเรียน เพราะได้รับเงินจากบิดามารดา เป็นแรงจูงใจสูง รองลงมา ได้จากญาติพี่น้องครู-อาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัสวีร์ บุญเปี่ยม ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนผดุงครรภ์และอนามัย กองทัพบก พบว่าแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน คือ แรงจูงใจด้านบทบาทของบิดา มารดา และญาติพี่น้องที่เป็นทหาร ส่วนแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน เป็นแรงจูงใจต่ำสุดสอดคล้องกับงานวิจัยของ ระวีวรรณ ภัทรปรีชา ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส เป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาฝรั่งเศส เป็นวิชาเอก 5 แห่ง ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจด้านอิทธิพลของบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ ด้านอิทธิพลจากทุนการศึกษาต่อต่างประเทศไม่มีผลต่อการเลือกวิชาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษา

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสมมติฐานไว้ ดังนี้ คือ แรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษามีความแตกต่างกัน ตามอายุคะแนนเฉลี่ยสะสม และภูมิสำเนา ในด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง สภาพการทำงานในอนาคต และทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ซึ่งจะอภิปรายผลเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปมีความเห็นในเรื่องแรงจูงใจ :-

ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย แรงจูงใจในภาพรวมปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจจากการรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ปวช. การรับสมัครทางไปรษณีย์ วิชาที่สมัครสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชาช่างยนต์ มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอนทันสมัย การที่วิทยาลัยมีสถานฝึกงานที่ได้มาตรฐาน วิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนดี วิทยาลัยมีคณาจารย์มีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน นักศึกษามีศรัทธาชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิคและเป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ดี พบว่ามีแรงจูงใจของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการที่วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น และทำให้แรงจูงใจของกลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี สูงกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และข้อสอบตรงกับความรู้ในระดับ ปวช. โดยทำให้แรงจูงใจของกลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี ต่ำกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

จากรายข้อของคุณลักษณะของวิทยาลัย ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น สามารถอภิปรายเหตุผลประกอบดังนี้ การที่กลุ่มนักศึกษา อายุต่ำกว่า 18 ปี มีแรงจูงใจสูงกว่ากลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเรื่องเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่นๆ เพราะกลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปีมีความประสงค์ที่สอบเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นดังนั้นการได้มีโอกาสสอบในสถานศึกษาต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น โอกาสที่จะเข้าเรียนต่อตามความประสงค์ก็จะมากตามไปด้วย สำหรับกลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจที่น้อยกว่า อาจเนื่องมาจากกลุ่มดังกล่าวมีอายุสูงดังนั้นการตัดสินใจเรียนต่อ กับการตัดสินใจเข้าทำงานตามที่ตนเองถนัดมีในระดับที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นความประสงค์ที่จะเข้าแข่งขันสอบเพื่อศึกษาต่อจึงน้อยลงตามไปด้วย ส่วนแรงจูงใจจากข้อสอบตรงกับความรู้ระดับประกาศนียบัตร-บัตรวิชาชีพของกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ต่ำกว่ากลุ่มอายุ 18 ปี ขึ้นไปนั้น อาจเนื่องมาจากกลุ่มอายุแรกเห็นว่ามีโอกาสที่จะสอบในสาขาอื่น ๆ ได้ อาทิ ด้านสามัญ หรือการเรียนในลักษณะอื่น ๆ ที่แตกต่างออกไป เป็นต้น ในขณะที่กลุ่มอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป เห็นว่าตนเองมีความถนัดในการเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จึงมีความประสงค์จะสอบในสาขาวิชาเดิมมากกว่า ดังนั้นจึงมีรายละเอียดสองประการที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย และข้อดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น แรงจูงใจในภาพรวมปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าการที่บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน การที่ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน การที่ หัวหน้างานเพื่อนร่วมงาน สนับสนุนให้เรียน การได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย การได้รับ คำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิม การได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัย เดียวกัน การได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน การที่สถานประกอบการ สนับสนุนให้ศึกษาต่อ และการที่อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษา ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ดังนั้นจึงไม่มีข้อใดจากรายข้อที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความมุ่งหวังของตนเอง แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น การจะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น การจะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบันอื่น การที่เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ปวช. การที่จะมีโอกาสได้งานดีกว่าจบการศึกษาจาก วิทยาลัยอื่น การจะได้รับการยอมรับจากสังคม การจะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบันอื่น และการที่เมื่อจบระดับ ปวช. แล้วสามารถศึกษาต่อระดับสูงได้ สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ด้านความมุ่งหวังของตนเองรายข้อประกอบด้วยจะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา และระหว่างการศึกษามีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากทางวิทยาลัย สร้างแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ทั้งสองประเด็นได้สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษากลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี สูงกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

จากรายข้อของด้านความมุ่งหวังของตนเอง ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น สามารถอภิปรายเหตุผลประกอบดังนี้การที่กลุ่มนักศึกษาอายุต่ำกว่า 18 ปี มีแรงจูงใจเนื่องจากเห็นว่าจะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษาต่อ และระหว่างการศึกษามีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากวิทยาลัย สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป อาจเนื่องมาจากกลุ่มอายุแรกยังมีความประสงค์ที่จะเรียนต่อสูงกว่ากลุ่มอายุหลัง ทั้งนี้เพราะเห็นว่าตนเองยังมีอายุน้อย แต่การศึกษาต่อจะมีปัญหาด้านทุนทรัพย์อยู่บ้าง แต่รายละเอียดทั้งสองข้อที่สร้างแรงจูงใจนั้นจะสามารถแก้ไขปัญหาด้านทุนทรัพย์ไปได้จึงสร้างแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่สูง ในขณะที่กลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป การค้าไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีขึ้นไปเห็นว่าตนเองเมื่อจบการศึกษาแล้วหากไม่สามารถเรียนต่อได้ ก็สามารถที่จะไปทำงานตามที่ตนเองได้เรียนมา ดังนั้นรายละเอียดทั้งสองข้อจึงสร้างแรงจูงใจในการเรียนต่อที่ต่ำกว่านักศึกษาในกลุ่มแรก ดังนั้นรายละเอียดรายข้อด้านความมุ่งหวังของตนเองสองข้อจึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสภาพการทำงานในอนาคต แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มอายุ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า การศึกษาต่อจะทำให้ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง การศึกษาต่อจะทำให้โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น การศึกษาต่อจะมีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี การศึกษาต่อที่สูงขึ้นจะทำให้สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า การศึกษาต่อจะสามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่ง งานที่สูงได้ดีกว่า การศึกษาต่อจะทำให้เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน การศึกษาต่อจะสามารถทำให้ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ การศึกษาจะทำให้มีทักษะสูงกว่าระดับ ปวช. การศึกษาต่อจะทำให้มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง และการศึกษาต่อมีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง ได้สร้างแรงจูงใจให้แก่ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงไม่มีข้อใดจากรายข้อ ที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มอายุ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า การได้รับการสนับสนุนทุนทรัพย์จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์การสนับสนุนจากทุนส่วนตัว การได้รับทุนสนับสนุนจากองค์การรัฐบาล สร้างแรงจูงใจให้แก่ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่า การได้รับ ทุนทรัพย์จากบิดา มารดา สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษากลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี ต่ำกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป การได้รับทุนจากสถานประกอบการของเอกชน และการได้รับทุนจากมูลนิธิ สมาคม และกองทุน สร้างแรงจูงใจด้านการศึกษาต่อแก่นักศึกษากลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปีสูงกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากรายข้อของด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น อาจสืบเนื่องมาจากกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจึงต้องอยู่ในความดูแลของบิดา มารดา แต่หากว่าสามารถที่จะไปขอรับทุนจากแหล่งอื่นได้ก็จะมีคามกระตือรือร้นหรือพึงพอใจมากกว่า

2. กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 และกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีความเห็นในเรื่องแรงจูงใจ :-

ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย แรงจูงใจในภาพรวมปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจจาก การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ปวช. การรับสมัครทางไปรษณีย์ วิชาที่สมัครสอบ เป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชาช่างยนต์ มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอนทันสมัย การที่วิทยาลัยมีสถานฝึกงานที่ได้ มาตรฐาน วิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนดีวิทยาลัยมีคณาจารย์มีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน นักศึกษา มีศรัทธาชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิคและเป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอย่างไรก็ดี พบว่ามีแรงจูงใจของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการที่วิทยาลัยเปิดโอกาสให้สมัครทางไปรษณีย์ และออกข้อสอบตรงกับความรู้ในระดับ ปวช. ทำให้แรง จูงใจของกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

จากรายข้อของคุณลักษณะของวิทยาลัย ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษาแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น สามารถอภิปรายเหตุผลประกอบดังนี้ การที่กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมาก กว่า 3.00 มีสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00ที่เกิดขึ้นจากการที่วิทยาลัยเปิดโอกาสให้ สามารถสมัครทางไปรษณีย์ และออกข้อสอบตรงกับความรู้ในระดับ ปวช. นั้น เพราะ กลุ่มนักศึกษาที่มี คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 มีความประสงค์ที่สอบเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นการได้มีโอกาสได้ สมัครสอบในหลาย ๆ สถานศึกษา พร้อมทั้งได้รับความสะดวกในการสมัครยิ่งทำให้มีความพอใจมากขึ้น ประกอบกับการที่วิทยาลัยออกข้อสอบตรงกับความรู้ในระดับ ปวช. ก็ยิ่งทำให้มีความมั่นใจในการสอบเข้า ศึกษาค่าต่อได้ดีขึ้น

ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น แรงจูงใจในภาพรวมปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าการที่บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน การที่ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน การที่ หัวหน้างานเพื่อนร่วมงาน สนับสนุนให้เรียน การได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัยการได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิม สร้างแรงจูงใจแก่ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับการได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียน ในวิทยาลัยเดียวกันของนักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 มีสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนน เฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ซึ่งที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากรายข้อของการสนับสนุนจากผู้อื่น ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ นั้น สามารถอภิปรายเหตุผลประกอบได้ดังนี้ การที่กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 มีสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 นักศึกษากลุ่มดังกล่าวนี้มีผลการ เรียนในระดับปานกลาง ความมั่นใจในตนเองจะมีในระดับพอสมควร แต่จะฟังจากความเห็นส่วนใหญ่ของ กลุ่มเพื่อนเป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านความมุ่งหวังของตนเอง แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น การจะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น การจะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบันอื่น การที่เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ปวช. การที่จะมีโอกาสได้งานดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น การจะได้รับการยอมรับจากสังคม การจะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบันอื่น และการที่เมื่อจบระดับ ปวช. แล้วสามารถศึกษาต่อระดับสูงได้ สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ดังนั้นจึงไม่มีข้อใดจากรายข้อที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสภาพการทำงานในอนาคต แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า การศึกษาต่อจะทำให้ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการ ที่มีชื่อเสียง การศึกษาต่อจะทำให้โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น การศึกษาต่อจะมีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี การศึกษาต่อที่สูงขึ้นจะทำให้สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า การศึกษาต่อจะสามารถพัฒนางาน และเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า การศึกษาต่อจะทำให้เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน การศึกษาต่อจะสามารถทำให้ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ การศึกษาจะทำให้มีทักษะสูงกว่าระดับปวช. การศึกษาต่อจะทำให้มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง และการศึกษาต่อมีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง ได้สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับแรงจูงใจเกี่ยวกับการศึกษาต่อจะส่งผลให้มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูงของนักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00 มีสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้

จากรายข้อของด้านสภาพการทำงานในอนาคต ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น อาจสืบเนื่องมาจากกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-3.00 ถือว่าเป็นผู้ที่มึระดับการเรียนอยู่ในระดับปานกลางจึงมีความต้องการที่จะศึกษาต่อให้สูงขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง หากไม่เช่นนั้นแล้วจะทำให้การทำงานในอนาคตโอกาสที่จะก้าวขึ้นสู่ในระดับสูงนั้นยาก

ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า การได้รับการสนับสนุนทุนทรัพย์จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์การสนับสนุนจากทุนส่วนตัว การได้รับทุนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนจากองค์การรัฐบาล สร้างแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามการสนับสนุนจากทุนส่วนตัว สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00-3.00 มีสูงกว่ากลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากรายชื่อของด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจสืบเนื่องมาจากกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00-3.00 ถือว่ามีผลการเรียนในระดับปานกลาง บิดา มารดา หรือผู้ที่มีส่วนสนับสนุนจึงไม่อยากจะให้ศึกษาต่อ และการสำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. นั้น ก็สามารถที่จะหางานทำได้แล้ว

3.กลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองกับนอกเขตอำเภอเมือง มีความเห็นในเรื่องแรงจูงใจ :-

ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย แรงจูงใจในภาพรวมปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า แรงจูงใจจากการรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับ ปวช. การรับสมัครทางไปรษณีย์ วิชาที่สมัครสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาวิชาช่างยนต์ มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอนทันสมัย การที่วิทยาลัยมีสถานฝึกงานที่ได้มาตรฐาน วิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนดีวิทยาลัยมีคณาจารย์มีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน นักศึกษามีศรัทธาชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิคและเป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ดังนั้นจึงไม่มีข้อใดจากรายชื่อที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น แรงจูงใจในภาพรวมปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าการที่บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน การที่ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน การที่ หัวหน้างานเพื่อนร่วมงาน สนับสนุนให้เรียน การได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิม สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับการได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย เป็นการสร้างแรงจูงใจให้กลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมืองสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมือง ซึ่งที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากรายชื่อของการสนับสนุนจากผู้อื่น ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น สามารถอภิปรายเหตุผลประกอบได้ดังนี้ การที่กลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมืองมีสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมือง อาจมีผลมาจากจำนวนหรือประเภทของทุนที่จะให้แก่ศึกษาในเขตเมืองมีมากกว่าเพราะการจัดสรรทุนของวิทยาลัย อาจแบ่งตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ญาติเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทของทุนที่จะให้แก่นักศึกษาในเขตเมืองมีมากกว่าเพราะการจัดสรรทุนของวิทยาลัย อาจแบ่งตาม สัดส่วนของภูมิลำเนา และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองเป็นกลุ่มประชากรที่มากกว่า ฉะนั้น สัดส่วนที่ได้รับจะมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่า ส่งผลให้โอกาสที่จะได้รับการพิจารณาก็มีมากไปด้วย

ด้านความมุ่งหวังของตนเอง แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่า การเข้าศึกษาในสถาบันอื่น การจะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียน น้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น การจะมีโอกาสได้รับ ทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบันอื่น การที่เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่า จบการศึกษาระดับ ปวช. การที่จะมีโอกาสได้งานดีกว่าจบการศึกษาจาก วิทยาลัยอื่น การจะ ได้รับการยอมรับจากสังคม การจะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่า สถาบันอื่นและการที่เมื่อจบระดับ ปวช. แล้วสามารถศึกษาต่อระดับสูงได้ — สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ด้านความมุ่งหวังของตนเองรายข้อ ประกอบด้วยจะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา และเมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่า จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ทั้งสองประเด็นได้สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษากลุ่มที่มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง สูงกว่ากลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอเมือง

จากรายข้อของด้านความมุ่งหวังของตนเอง ที่มีผลทำให้แรงจูงใจของกลุ่มนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น สามารถอธิบายเหตุผลประกอบดังนี้การที่กลุ่มนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา อยู่ในเขตอำเภอเมือง มีแรงจูงใจสูงกว่าเนื่องจากเห็นว่าในเขตเมืองนั้นมีธุรกิจมากมายหลายอย่าง หากมีความต้องการที่จะหารายได้พิเศษนั้น สามารถทำได้ง่าย เพราะความสะดวกทางด้านเวลา และสถานที่ และ เห็นว่าความต้องการของสังคมในปัจจุบันนั้น ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าย่อมได้รับตำแหน่งหน้าที่การงานและ เงินเดือนที่ดีกว่า ฉะนั้นเมื่อสถานการณ์หลายๆ ด้านเอื้อเพื่อ จึงมีความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสภาพการทำงานในอนาคต แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า การศึกษาต่อจะทำให้ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการ ที่มีชื่อเสียง การศึกษาต่อจะทำให้โอกาสที่ ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น การศึกษาต่อจะมีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงาน ที่ดี การศึกษาต่อที่สูงขึ้นจะทำให้ สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า การศึกษาต่อจะ สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า การศึกษาต่อจะทำให้เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน การ ศึกษาต่อ จะสามารถทำให้ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ การศึกษาจะทำให้มีทักษะสูงกว่าระดับ ปวช. การศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานและเทคโนโลยีได้สูง ได้สร้างแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แม้ว่าพิจารณาเป็นรายข้อก็ตาม ดังนั้นจึงไม่มีข้อใดจากรายข้อที่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ แรงจูงใจในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า การได้รับการสนับสนุนทุนทรัพย์จากญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์ การสนับสนุนจากทูนส่วนตัว การได้รับทุนสนับสนุนจากองค์การรัฐบาล สร้างแรงจูงใจให้แก่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่า การสนับสนุนจาก ทูนส่วนตัว การสนับสนุนจากสถานประกอบการของเอกชน และการสนับสนุนจากมูลนิธิ สมาคมกองทุน สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษากลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมืองมีสูงกว่ากลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเมือง อาจสืบเนื่องมาจากกลุ่มที่มีอยู่ในเขตอำเภอเมืองสามารถหางานพิเศษทำเพื่อมีรายได้เป็นของตนเองได้ง่าย และหากทำเป็นที่พอใจของสถานประกอบการนั้นอาจส่งผลให้สถานประกอบการของเอกชน หรือมูลนิธิ สมาคม กองทุน ให้ทุนในการศึกษาต่อได้

จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการตั้งสมมติฐานของผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานจากการศึกษาผลการวิจัยต่าง ๆ จึงมีความคิดว่านักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ ในภาครัฐบาลและภาคเอกชนได้มาก จึงน่าจะมีความแตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยที่ได้รับนั้น นักศึกษาในทุกกลุ่มของอายุ คณะแผนกสายสะสม และกลุ่มภูมิลำเนา มีแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของวิทยาลัยการสนับสนุนจากผู้อื่น ความมุ่งหวังของตนเอง และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ยกเว้นแรงจูงใจในด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีอยู่ในระดับสูง ซึ่งผลที่ได้ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันนั้นอาจเนื่องมาจาก ในปัจจุบันการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาได้มีการขยายตัวมากขึ้นได้นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน จึงต้องการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง และพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ไม่ว่านักเรียนนักศึกษา จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมากหรือน้อย ก็ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ จึงน่าจะเป็นเหตุผลที่ว่า นักเรียนนักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนแตกต่างกันนั้น จะมีแรงจูงใจในการเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ไม่แตกต่างกัน

สรุปหลักการที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถสรุปแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกและ ภาคกลาง ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เสนอข้อมูลให้ท่านไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเพราะศรัทธาต่อวิทยาลัย โดยเฉพาะเป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น ครูอาจารย์มีชื่อเสียงดีเด่นในทางการสอน
2. ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับแรงจูงใจจากบิดา มารดาญาติพี่น้อง ในการสนับสนุนให้เรียน
3. ด้านความมุ่งหวังของตนเอง นักศึกษามีความมุ่งหวังในตัวเองสูงสุดว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับสูง โอกาสหางานและเข้าทำงานในสถานประกอบการได้มากกว่าเรียนสถาบันอื่น
4. ด้านสภาพของการทำงานในอนาคต นักศึกษามีแรงจูงใจด้านสภาพการทำงานในอนาคตว่า เมื่อเรียนสำเร็จระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้ว จะมีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง อีกทั้งทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ดี
5. ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ นักศึกษามีแรงจูงใจด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อสูงสุด คือได้จาก บิดา มารดา และญาติพี่น้อง ที่ได้มีส่วนสนับสนุนทางด้านกำลังทรัพย์ให้สามารถเข้าศึกษาต่อได้

ข้อเสนอแนะ

การเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติการเกี่ยวกับแรงจูงใจ จากผลการวิจัยแรงจูงใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกและภาคกลาง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพสามารถนำความรู้ไปใช้กับชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางจากผลการวิจัยดังนี้

เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน การเรียนการสอนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ในด้านต่าง ๆ คือ

1. จากการวิจัยด้านคุณลักษณะของวิทยาลัย พบว่าวิทยาลัยมีความพร้อมเพื่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน เช่น การสอบคัดเลือก การรับสมัคร เครื่องมืออุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยคณาจารย์มีชื่อเสียงดีเด่นในการสอน เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น เป็นแรงจูงใจ วิทยาลัยจึงควรได้รับการพัฒนาตลอดเวลา
2. ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนโดยการแนะนำจากผู้รู้ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ให้การสนับสนุนในการเข้าศึกษาต่อ เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพ ชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

3. ด้านความมุ่งหวังของตนเอง พบว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คาดหวังไว้ว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถศึกษาต่อระดับสูงได้ หรือการมีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่าจบระดับประกาศนียบัตรวิชา อีกทั้งยังได้รับการยอมรับจากสังคม

4. ด้านสภาพการทำงานในอนาคต มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ดี มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงาน ทั้งยังประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานได้สูง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ทั่วประเทศ

2. ควรศึกษาวิจัยองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์

3. ควรศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

เชิงอรรถ

¹Victor H. Vroom, Work and Motivation, New York : John Willy & Sons Inc, 1964, p. 33.

²อุทุมพร ทองอุไทย, "ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา," วารสารทางการศึกษา (10 : 63 - 74) ตุลาคม 2535.

³มันส์วีร์ บุญเปี่ยม, "แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนพยาบาลผดุงครรภ์ และอนามัย กองทัพบก," วิทยานิพนธ์ ศศม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

⁴ปรุณ บุญผดุง, "แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียนนายร้อยตำรวจ," วิทยานิพนธ์ พบ.ม. (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์, 2525), อัดสำเนา.

⁵ระวีวรรณ ภัทรปรีชา, "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชา ภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย," วิทยานิพนธ์ ศศบ. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524), อัดสำเนา.

⁶ศิริชัย พงษ์วิชัย และวัชรภรณ์ สุริยาวิวัฒน์, "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิต คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), (กรุงเทพมหานคร : อัดสำเนา.

⁷Henry C. Lindgrain, Education Psychology in the Classroom. New York : John Willy & Sons Inc 1967, p. 232.

⁸ทิพย์วรรณ นพวงษ์ ณ อรุณยา, "เรียนเพื่ออะไร," วิทยาสาร 4 : 32-35, ตุลาคม - ธันวาคม 2526.

บรรณานุกรม

- เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. "ความต้องการศึกษาโอกาสและการเลือก." วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 2524-2525.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. "การจูงใจและการเข้าใจกับการสอน." วิทยาสาร 2528.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. "ปัจจัยทางจิตวิทยาพิเศษ เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย." สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์ "การจูงใจ เพื่อผลงาน." ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2528.
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา. "เรียนเพื่ออะไร." วิทยาสาร, 2526.
- ธงชัย สันติวงศ์. "องค์การและการบริหารการศึกษา การจัดการแผนใหม่." ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- ปรุง บุญผดุง. "แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียนนายร้อย- ตำรวจ." วิทยานิพนธ์ พบ.ม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2525.
- มนัสวีญ บุญเยี่ยม. "แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์ และอนามัย กองทัพบก." วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- ยนต์ ชุ่มยิ้ม. "องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาค ตะวันตก." กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2525.
- ระวีวรรณ ภัทรปรีชา. "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศส เน้นวิชาเอกของ นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย และ วัชรภรณ์ สุริยาวิวัฒน์. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะ พานิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." 2526.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุวรรณ ลีลาภรณ์. "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลตำรวจศึกษาเปรียบเทียบกับนักเรียนตำรวจและนครบาล." วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

สมพงษ์ เกษมสิน. "การบริหารบุคคลแผนใหม่." ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานการศึกษาเอกชน. "นโยบายที่ต้องการ ทบทวนโครงการติดตามผล การช่วยเหลืออุดหนุนโรงเรียนราษฎร์." สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ, 2524.

อุทุมพร ทองอุไทย. "ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา." วารสารวิจัยทางการศึกษา, 2523.

อุเทน ปัญญา. "การเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา." คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1, 2520.

อรรถพล เด็ดดวง. "แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาลของนักเรียนพลตำรวจนครบาล." วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.

Cater V. Good. Dictionary of Education. New York : John Willy & Sons Inc. 1967.

Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing. 3 rd ed. Harper & Row, 1970.

Guil Ford .J.P Persenaly. New York : McGraw Hill, 1959.

Guil Ford, John S. And Gray E. Motivation and Modern Memagement. London Harper and Row Publishers, 1970.

Henry C. Lindgrain. Education Psychology in the Classroom. New York : John Willy & Sons Inc, 1967.

Jauaswall, S.R. Foundation of Education Psychology, 1963.

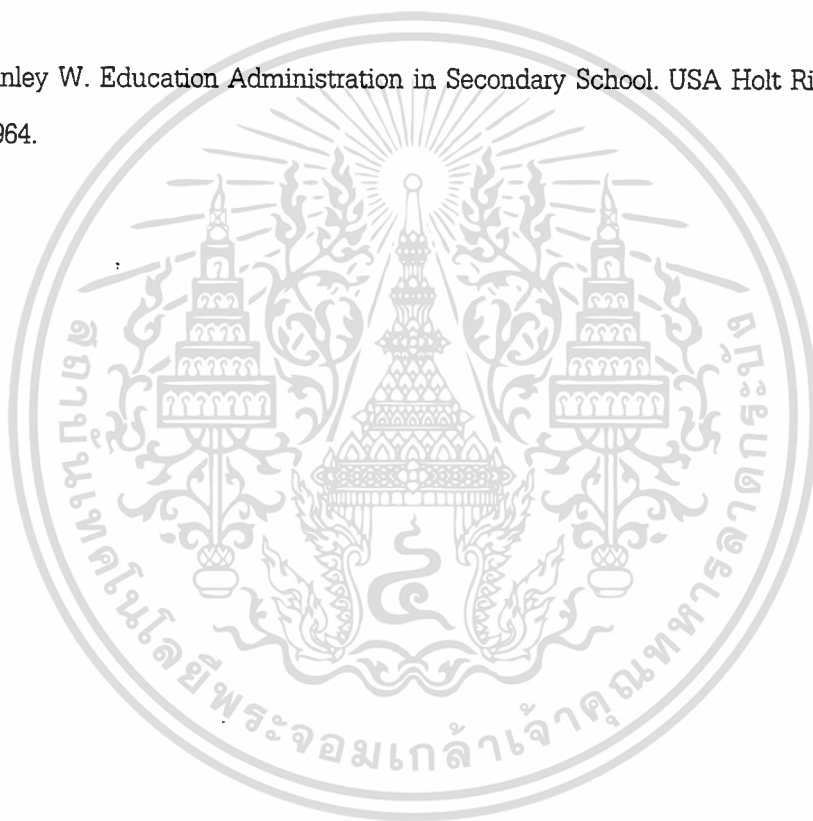
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Maslow A.H. Motivation and Personality in the Classroom New York : Harper & Brother, 1954.

Vroom Victor H. Work and Motivation. New York : Jhon Willy & Sons Inc, 1964.

Vroom Victor H. and Deci, Edward L. Management and Motivation. Harmous Worth Penquin Book LTD, 1970.

William Stanley W. Education Administration in Secondary School. USA Holt Rine Hart and Winston, 1964.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ /๐๕/2534

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายวิชัย สิงหนนท์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายวิชัย สิงหนนท์ เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้คณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและ โครงการ
วิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
 รศ.ดร. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
 ดร. เรืองฤทธิ ชื่นตา ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์
 รศ.ดร. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ประธานกรรมการ
 ดร. เรืองฤทธิ ชื่นตา กรรมการ
 อาจารย์ไพรัตน์ นึกน้อย กรรมการ
 ดร. รวีวรรณ ชินะตระกูล กรรมการ
 ดร. อธิระพล เทนัสติน ณ อุษยชา กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒7 กันยายน พ.ศ. 2534

รศ.ดร. ปรีชาพร
(คุณหญิงอนิตา ชูประเทียร)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา อนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครูสตรียุทธสาทรธรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 393 111
ที่ ทม 1504/ 0333 วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2535
เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

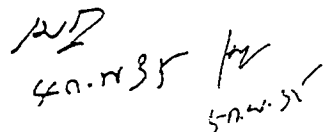
เรียน ไนรัตน์ ปักน้อย

ตามคำสั่ง คณะครูสตรียุทธสาทรธรรมที่ 105/2534 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายวินัย สิงหนนท์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจเข้า
ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างยนต์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก" ความ
ทราบแล้วทั้งนี้

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการใน วันศุกร์ ที่ 7 กุมภาพันธ์
2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะครูสตรียุทธสาทรธรรม สถาบันเทคโนโลยีพระ-
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

นางปรียานร วงศ์อนุตรโรจน์
คณบดี

40.11.35

ที่ ทม 1504/-033๒

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคช่างกลปทุมวัน

ตามคำสั่ง คณะกรรมการอุตสาหกรรมที่ 105/2534 แต่งตั้ง ดร. เรืองฤทธิ์ ชื่นตา เป็นผู้
ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาชื่อ นายวินัย
สิงหนนท์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างยนต์
ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก" ความทราบแล้วนั้น

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการใน วันศุกร์ ที่ 7 กุมภาพันธ์
2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระ-
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเชิญ ดร. เรืองฤทธิ์ ชื่นตา เข้าร่วมประชุมตามวันเวลา
ดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยานร วงศ์สุนทรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3269982-4 ต่อ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12/2
ก.พ. 2535
12/2
5 ก.พ. 2535

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 393

113

ที่ ทม 1504/ 0331 วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 105/2534 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อ และโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายวินัย สิงหนนท์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจเข้า ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างยนต์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก" ความ ทราบแล้วนั้น

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการใน วันศุกร์ ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระ- จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่าน เข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(นางปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
คณบดี

122
ก.ค. 35
5ก.พ. 35

ที่ ทม 1504/ 0320

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร. เรืองฤทธิ์ ชื่นตา

ตามคำสั่ง คณะกรรมการอุตสาหกรรมที่ 105/2534 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ร่วมและเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายวินัย สิงหนนท์ ซึ่ง
จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างยนต์ของ
นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก" ความทราบแล้วนั้น

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการใน วันศุกร์ ที่ 7 กุมภาพันธ์
2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระ-
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางปรียานร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3269982-4 ต่อ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12/2/35
5ก.ค.35
35

บันทึกข้อความ

115

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 393

ที่ ทม 1504/ 0319 วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน รศ.ดร.ปรียานร วงศ์อนุตรโรจน์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 105/2534 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และเป็นประธานกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายวินัย สิงหนนท์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างยนต์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก" ความทราบแล้วนั้น

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการใน วันศุกร์ ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

นางปรียานร วงศ์อนุตรโรจน์

คณบดี

ค.น.พ 35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

116

ส่วนราชการ คณะกรรมการอุดมศึกษา กรมการศึกษาระดับปริญญาโท โทร. 393
 ที่ ทม 1504/0318 วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2535
 เรื่อง ขอเชิญประชุมนิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 105/2534 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการนิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายวินัย สิงหนนท์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างยนต์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ความทราบแล้วนั้น

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการใน วันศุกร์ ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่าน เข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(นางปรียานร วงศ์อนุตรโรจน์)
คณบดี

๕๑.๗.๓๕
๕๑.๗.๓๕

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แบบฟอร์มการสอบพิจารณาหัวข้อและโครงการฯ ของนักศึกษา

ชื่อ นายวินัย นามสกุล สิงหาคม สอบวันที่ 7 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535

ชื่อ - สกุล	ลายเซ็น	หมายเหตุ
1. รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน 2. ดร.เรืองฤทธิ์ ชันดา 3. อาจารย์ไพรัตน์ หักน้อย 4. ดร.รวีวรรณ ชินะกระกุล 5. ชีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา		

บันทึกข้อความ

118

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจจ. โทร. 393
 ที่ _____ วันที่ 7 เมษายน 2535
 เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

เรียน คณะ บัณฑิตวิทยาลัย

ตามคำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 105/2534 เรื่อง กำหนดตั้งคณะกรรมการ
ควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายวินัย สิงหนาท
หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขา การบริหารธุรกิจศึกษา
ซึ่งทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจใฝ่ปัญญาของผู้บริหารระดับปริญญาตรีชั้นสูง สจจ. วิชา
บัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางบางส่วน

โดยมี รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์นคร โจน เป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
และ ดร.เรืองฤทธิ์ ชินดา เป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
 ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว เมื่อวันที่ 7 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535

บัดนี้ นักศึกษาได้ปรึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษา ไม่แก้ไขโครงการตามมติที่ประชุม
 คณะกรรมการแล้ว เมื่อวันที่ 7 เดือน เมษายน พ.ศ. 2535

จึงเรียนมาเพื่อโปรดคำสั่งในคราวต่อไปด้วย จักขอแสดงความ

นางเมธี บิลินธานนท์
 หัวหน้าหน่วยงานบัณฑิตศึกษา

ที่ ทม 1504.7/ ๕๑

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 กรกฎาคม 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. โครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษา

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกและภาคกลางบางส่วน" ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการแล้วเมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2535

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยราชการของท่านตามรายชื่อที่แนบมาพร้อมนี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี บิลันธานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 3269982-4 ต่อ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ตอบฉบับข้อมูลเพื่ออรรถวิชัยของ
นายวินัย สิงหนนท์

1. วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี
2. วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
3. วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี
4. วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา
5. วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี
6. วิทยาลัยเทคนิคสัททีบ
7. วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
8. วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
9. วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
10. วิทยาลัยเทคนิคมโนบุรี

ที่ ศธ ๐๖๖/ 10333

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทษ 10300

30 ตุลาคม 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะคณาจารย์บัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504.7/87 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2535

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายวินัย สิงหนนท์ เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของ
นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก และภาคกลางบางส่วน" นั้นกรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาแจ้ง นายวินัย สิงหนนท์ เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วขอให้รายงานกรมอา
ชีวศึกษาทราบด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายอานาจ สวัสดิทอง)

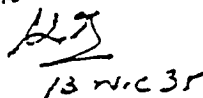
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค

โทร. 2829354

13 ตุลาคม 2535
11 ธันวาคม 2535

13 พ.ค. 35

เรื่อง ระเบียบ ๒๕๖๗-๑๖๖

ของวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวិทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลางบางส่วน ในการนี้บุคคลดังกล่าวได้ขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมลายเซ็นต้นมุนษวาทะนั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลวดี วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ศช 0907/ ๒๖๖

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒ พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวินัยวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางบางส่วน" ในการนี้บุคคลดังกล่าวใคร่ขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมรอยเซ็นคัมภีร์ของท่าน และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลชาติ วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 ศึกษาระชาการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ศธ 0907/5371

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒ พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางบางส่วน ในการนี้บุคคลดังกล่าวใคร่ขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมรายชื่อนักเรียนคนๆนั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุนมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลวดี วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ศธ 0907/5321

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒ พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวินัย สิงหนนท์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางบางส่วน ในการนี้บุคคลดังกล่าวได้ขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมลายเซ็นต้นมุกบนขวาเท่านั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลวดี วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ศษ 0307/5321

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒ พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอบความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางบางส่วน" ในการนี้บุคคลดังกล่าวใคร่ขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมรายชื่อนักเรียนท่านนั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลาดิ วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 รัชประชาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ศธ 03071 วร๒1

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒ พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษากับข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสตีป

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวินัย สิงหนนท์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางบางส่วน ในการนี้บุคคลดังกล่าวขอขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุมัติแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมรายเซ็นต์ผู้มอบหมายเท่านั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลวดี วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ศร ๐๒๖/๕๖๑!

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ขอความร่วมมือให้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมทาบบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวินัยวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกและภาคกลางบางส่วน" ในการนี้บุคคลดังกล่าวใคร่ขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมรอยเซ็นต้นมุนนขวาเท่านั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลวดี วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 ราชการการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. ๒๘๒๒๕๕๒

ที่ ศธ 0907/5371

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

๙ พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือในระเบียบเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวិทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกและภาคกลางบางส่วน" ในการนี้บุคคลดังกล่าวใครขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมรายชื่อนามสกุลคนเขาเท่านั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลวดี วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 รักษาการแทน
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ศธ 0907/6321

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒ พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางบางส่วน ในการนี้บุคคลดังกล่าวใคร่ขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด. ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมรายชื่อบุคคลที่มอบหมายท่านนั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลรัตน์ วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ศธ 0907/๕๖๖1

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒ พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาวินัยวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางบางส่วน" ในการนี้บุคคลดังกล่าวได้ขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จำนวน ชุด ในสถานศึกษาของท่าน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

อนึ่ง การตอบแบบสอบถาม ขอให้กรอกเฉพาะแบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว โดยมีตราประทับพร้อมรอยเซ็นตั้งมุมบนขวาเท่านั้น และเมื่อดำเนินการแล้วโปรดส่งคืนบุคคลดังกล่าวด้วย ณ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุบลวดี วิสัยจร)

นักวิชาการศึกษา 6 ราชการการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

คำสั่งบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๐/3 ๒539

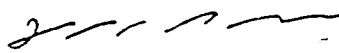
เรื่อง แต่งตั้งกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ตามที่ นายวินัย สิงหนนท์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ได้เสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงและภาคกลาง” (STUDENTS MOTIVATION FOR STUDYING IN DIPLOMA OF VOCATIONAL EDUCATION IN THE FIELD OF AUTO-MECHANIC EASTERN AND CENTRAL REGION COLLEGES) โดยมี รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.คชา ชื่นตา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้ตรวจสอบนั้น บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะครุศาสตรบัณฑิต ขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ดังกล่าวในวันจันทร์ที่ 4 มีนาคม 2539 เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตรบัณฑิต

1. รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	ประธานกรรมการ
2. ดร.คชา	ชื่นตา	กรรมการ
3. อาจารย์ไพรัตน์	ทีกน้อย	กรรมการ
4. อาจารย์โอวาท	พุลศิริ	กรรมการ
5. ผศ.ดร.ธีระพล	เทพหัสดิน ณ อรุชยา	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2539

สั่ง ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2539

(รศ.ดร. มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์
ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกและภาคกลาง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกและภาคกลาง
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก และภาคกลาง บางส่วน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ
 - ก. ด้านคุณลักษณะวิทยาลัย จำนวน 11 ข้อ
 - ข. ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น จำนวน 9 ข้อ
 - ค. ด้านความมุ่งหวังของผู้เรียนต่อ จำนวน 10 ข้อ
 - ง. ด้านสภาพการทำงานต่อไปในอนาคต จำนวน 10 ข้อ
 - จ. พุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ จำนวน 6 ข้อ
3. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ ในแต่ละวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ

- () ก. 18 ปี และต่ำกว่า
() ข. มากกว่า 18 ปีขึ้นไป

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- () ก. คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00
() ข. คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป

3. จำนวนครั้งที่สอบเข้าเรียนต่อ

- () ก. สอบเพียงครั้งเดียว
() ข. สอบมากกว่า 1 ครั้ง

4. ภูมิลำเนา

- () ก. อยู่ในอำเภอเมือง
() ข. อยู่ต่างอำเภอ

5. ความต่อเนื่องทางการศึกษา

- () ก. จบ ปวช. แล้วศึกษาต่อทันที
() ข. จบ ปวช. ทำงานก่อนแล้วจึงเรียนต่อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์
ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกและภาคกลาง

คำชี้แจง 1. กรุณาอ่านคำถามที่ละข้อให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับคะแนน 5, 4, 3, 2, 1
เพียงช่องใดช่องหนึ่งของแต่ละข้อ ตามที่ท่านเห็นว่าตรงกับลักษณะแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของท่าน.

2- ความหมายของระดับคะแนน กำหนดไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับแรงจูงใจสูงที่สุด
4 หมายถึง ระดับแรงจูงใจสูง
3 หมายถึง ระดับแรงจูงใจปานกลาง
2 หมายถึง ระดับแรงจูงใจต่ำ
1 หมายถึง ระดับแรงจูงใจต่ำที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ตัวอย่าง ท่านมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์
ในเรื่องต่อไปนี้มีมากน้อยเพียงใด

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
๑. วิทยาลัยไปมาสะดวก

หมายถึง การที่ท่านตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาช่างยนต์นั้น ท่านได้รับแรงจูงใจ
ในเรื่องความสะดวกในการเดินทางสูงสุด

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
ก. ด้านคุณลักษณะวิทยาลัย					
1. วิทยาลัยจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงกับช่วงเวลา สอบคัดเลือกของวิทยาลัยอื่น
2. การรับสมัครของวิทยาลัยไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ปวช.
3. รับสมัครทางไปรษณีย์
4. วิชาที่สมัครสอบเป็นวิชาเฉพาะสาขาช่างยนต์
5. ข้อสอบตรงกับความรู้ในระดับ ปวช.
6. มีเครื่องมืออุปกรณ์การสอนทันสมัย
7. มีสถานฝึกงานที่ได้มาตรฐาน
8. การจัดการเรียนการสอนดี
9. คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน
10. ศรัทธาชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิค
11. เป็นวิทยาลัยเร่งรัดพัฒนาดีเด่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาวิชาเขตเทคนิค	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
ข. ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น					
1. บิดา มารดา สนับสนุนให้เรียน
2.ญาติ พี่น้อง สนับสนุนให้เรียน
3. หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน สนับสนุนให้เรียน
4. ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัย
5. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิม
6. ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนในวิทยาลัยเดียวกัน
7. ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่จบจากวิทยาลัยเดียวกัน
8. สถานประกอบการสนับสนุนให้ศึกษาต่อ
9. อาจารย์ที่สอนให้คำแนะนำ
ค. ด้านความมุ่งหวังของผู้เรียน					
1. เมื่อเข้าศึกษาแล้วสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น
2. จะใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าเรียนจบสาขาอื่น
3. จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าเข้าเรียนในสถาบันอื่น
4. จะมีโอกาสหารายได้พิเศษ เพื่อเป็นทุนในการศึกษา
5. ระหว่างการศึกษาจะมีโอกาสได้ใช้เงินสวัสดิการด้านการเงินจากทางวิทยาลัย
6. เมื่อจบแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาระดับ ปวช.
7. จะมีโอกาสได้งานดีกว่าจบการศึกษาจากวิทยาลัยอื่น
8. จะได้รับการยอมรับจากสังคม
9. จะมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าสถาบันอื่น
10. เมื่อจบระดับ ปวช. แล้วสามารถศึกษาต่อระดับสูงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
ง. ด้านสภาพการทำงานต่อไปในอนาคต
1. ได้เข้าทำงานในสถานประกอบการที่มีชื่อเสียง
2. โอกาสที่ได้รับความรู้ตรงกับงานจริงในสถานประกอบการมีมากขึ้น
3. มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี
4. สถานประกอบการยอมรับความรู้ความสามารถมากกว่า
5. สามารถพัฒนางานและเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงได้ดีกว่า
6. เป็นที่รักใคร่ของผู้ร่วมงาน
7. ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้
8. มีทักษะสูงกว่าระดับ ปวช.
9. มีโอกาสประสบผลสำเร็จในการทำงานสูง
10. มีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนางานและเทคโนโลยีได้สูง
จ. ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ
1. ได้จากบิดา มารดา
2. ได้จาก ญาติ พี่น้อง ครูอาจารย์
3. ทุนส่วนตัว
4. องค์กรรัฐบาล
5. ทุนจากสถานประกอบการของเอกชน
6. ทุนจากมูลนิธิ สมาคม กองทุน

ขอขอบคุณนักศึกษาที่ตอบคำถามอย่างสมบูรณ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายวินัย สิงหนนท์
วัน-เดือน-ปีเกิด	1 มิถุนายน 2484
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง จากวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน - ป.ม.อ.จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์ - ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ทั่วไป จากสถาบันราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นวิทยากรอบรม คุณภาพชีวิตข้าราชการกรุงเทพมหานคร - เป็นวิทยากร สำนักวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ - เป็นกรรมการ จัดซื้อ-จัดจ้าง เครื่องจักรกลขององค์การบริหาร- ส่วน จังหวัดสิงห์บุรี
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	- อาจารย์ 2 ระดับ 6 ทำหน้าที่หัวหน้าคณะวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี